

M - 10024

R - 4418

170
2844

AITA SAN IGNACIOREN
EJERCICIOEN GAÑEAN AFECTOAC,
BEREN EJEMPLO, ETA DOTRIÑAKIN:

EDO

EJERCICIOEN BIGARREN PARTEA.

JAINCOAREN MINISTRO CELOSOAI:
JESUSEN COMPAÑIACO
AITA AGÜSTIN CARDABERASEC
ESQUEINTSEN, EA DEDICAEZEN DIENA.

IHS.

BEAR DAN BECELA.

TOLOSAN:

**Mendizabalen alargunaren Moldis-
teguian.**

1865 garren urtean.

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

ALTA 217 10/10/1911

SACERDOTE JAUNARI

DESTRUSTOREN PAQTEA.

 irugarren aldian, Jaungoicoaren Mi-
 nistro andiac: irugarren aldian, San
I

 Pablo apostoluaquin esan dezaquet.

 zuetara nere centrorra becela, oraingoon
 natorrela: Ecce tertio hoc venio ad vos, 2.
 Corin. 15.

Zuen diñaco presente, edo obra berrizeo doai-
 ric ezdacart, eta ez nator, ez orien edo beste
 gaucen billa. Era onetan obra berriac ateratzea,
 edo asmatzea da amets erohat eguitea, edo utsa
 billatzea. Salomonec esan zuena, munduan gau-
 za berriric ezda: Nihil sub sole novum. Eccles 1.
 Mundu gucia obra zarrez, edo dectore Santu,
 eta maisu jaquinsuen liburu ederrez betea daga.
 Ala latinez, nola gaztelaniaz gauza aundiac
 ditugu, eta chit oberatsac gauze; gure eusquera
 ain pobre oraindaño izandu boda ere. Orietatie
 onena artzea, eta bearrena ateratzea da guret-
 zat lanic egoquiema, eta consejuric seguruenema.

Ez nator, ez zuen ondasunen, ezpada zuen

*anima estimatu en billa: Non quero, quæ ves-
 tra sunt, sed vos. 2. Corin. 12. Ondasunen
 zale ez naiz, eta orien bearric ezdet: nere quela
 pobre utsa onen testigu ona da. Len Jaungoi-
 coaren pobre, edo santuentzat onguilleac eman,
 eta ecer izan badet orain gogo ori ere quendis
 zat. Ez egniqui nere Jaunac, ez orrelacoric
 xste. Janean eta jancian, Jaungoicoac ematen
 diranarequin contentu naiz, apostoluac berac
 esaten digun bezela: Habentes alimenta, & qui-
 bus tengamur, his contenti simus. 1. Tim. 6.
 Bacoitzac zuen joia beacur preciatuena indazute
 nere: eta zuenarequin batean, zuen probechuen
 anima estimatuac indasquidatzute niri; eta bes-
 te garzo gaciac zuentzat: Da mihi animas, cæ-
 lera tolle tibi. Gen. 14.*

*Zuec Jaun veneragarriac, Apostolo, edo
 Ohiapuen urrengo personac, eta Jaungoicoaren
 elizan aurreneco ministro paregabeac cerate.
 Zuec Elizaco gorpatz misticoaren animac, ani-
 men espirituac: Izarren artean eys:quia. Jaun-
 goicoaren arteco ispillua, eta anima fielen vi-
 zitza Jaunac berac dion bezela, zuec cerate:
 Quoniam estis Presbiteri in populo Dei, ex qui-
 bus pendet anima eorum. Judit. 8.*

*Zuec ceruan, eta lurrean munduac duen es-
 tadu, eta lecuric altuena dezute. Zuec Jauna-
 ren suerte dichoso, eta zorionceco veraren orde-
 coac cerate. Zuen dignidadea lurreco Erroque
 guaien, ta ceruco aingueru guaien gañecoac, eta*

gorogocoa da, bada aingueruari Jaincoac eman ezuten escu, autoridade, eta potestadea zuei eman dizate, dio San Agustin batec: Quod datum non est Angelis, concessum est hominibus. In Psal. Zuec Jaincoaren beraren persona, beste guizon, edo aingueruc ez becela, equiten dezute; oba meza esan, eta consagratcean, wola confesioac enzun, eta pecatuac barcatcean.

Baldin Jesu-crito bera edocein persona zuen errira etorri, eta Jen becela aquentuoc balitz, Jaincoa izanic ere, ecim gausa arudiagoric eguingo luque, meza bat berac esango luquean becela esatea, edo peccari bat absoluitcean baño, Zuec zuen escu consagratuetan Jesu-cristo dard-biltzute: orregaitic gucien artean alditopuean reverenciatic andiena zor zatzute, Jaincoari berari ematen zayon honra becela edo arean antecoa zuei eman bear zatzute: Vide Sacerdotum dignitatem, quot divina sit: Dei enim est remittere peccata: sit igitur illi honorandi sunt, ut Deus. Theophilact. in c. 20. Ioan.

Eta ala da, Jainuari alabazac gure arteon: Sacerdoteac munduan honra eta etnespeto arudiagoric bear bsda, gure alde oyetata baño ezdate: *¿* Eta emen adinanon? Alacoa da gure pobrechoen fede, eta leque ona: Oyen anima zuen contura daudenetan, Jesu-cristoren odala zuen escuetan, eta zuen cargura dago: ta Abel justu, ta Josef santuarenac baño deadar andiago emangodu ez orren contu edua zuen xiciera, exemplo, dac-

trina, eta misericordiazco obren gañean eman
bear dezute: Ecce vox sanguinis fratris tui cla-
mat ad me del erra. Gen. 4. En sanguis ejus
exquiritur Gen. 42.

Equia da Jaunac, zuen lan, neque eta ier-
di dichosoen paguric munduan izango ez dezute-
la. Lurreco ondasun guciac, zuen meritu, ta ira-
baicien aldean oimpeco auts pusca bat dira. Ez-
tugo emen lurrean cer uste, eta cer icheden, ez-
pada goyen ceruan zuen sari justua. Zuen seni-
parte edo herencia ezta bestequin batean, eta
ez lurrecoa, baicic Jainco guztia bera, berac
dionez. Non habemunt Sacerdotes partem, &
hereditatem cum reliquo Israël... Dominus
ipse est hæreditas eorum. Deut. 18.

¡O Cein altura andia dan au! Baña bequir-
ondo, burua zorabiatu eta erortceco cer peli-
groon zauten. Altura andian cegoan deabrua
beste aingeruquin; baña Jaincoac emancioz-
can favore; eta erregalo gueyeguiac gaizqui bere
naiez usatu, eta bea jozuen, eta galdu zan
Arrezquero janari erregalatuen, zale da, dio
Jaincoac: Cibus eius electus. Habaç. 1. Eta
Nacerdote bat galtzea nayago du beste asco baño.
Badaquit zuetatic bat on, edo gaiztoa izatea
ascoren salbacio, edo condenacioa dala. Sacer-
dote bat geyenian, ez beretzat bacarrio, ezpada
ascorenzat da ona.

Orregatic nere Jaunac, zuetatic bat ejercicio
santuetan irabaztea, eta zuen altura miragar-

vian Jaincoarentzat segurataea, eta ona bada,
egunero obe eguitia da nerequico erri oso bat
irabaztea. Ala deritzat eta esan oidet, Jaunaren
onclaco ministro fiel batec, bere egemplo, doc-
trina eta misericordiazo obraquin, santu ez
izanic ere, edo santu izan baño len gure esae-
ran milagroac bere errian eguiten dituela.

Bai Jaunac, bai, eta deabruaren damugar-
ri gaiztoan, santuac bear dezute izan, ceren
Jaincoac ala dion, eta zuen estaduac ala esca-
ñcen duen. Sint ergo santi, quia ego sanctus
sum. Exord. 21. Zuen estimacio, e'a venera-
cioac, guciac Jaungoicoaren deseo onezaz batean
santu izateco gogo andi iracequi batec ematen dit
Oñen gañean oza nago: outs eguitia, edo ar-
ren aldean nago; ortzetan anima, esan oidana,
ascotan itsusia nago; beste culpavic agudoac esa-
ten cidana: nere vicia edo osasuna udan cur-
toiezcoa, eta neguan paperezcoa delala nago.

Baña, orregatic ere Jaun veneragarriac, nere
azqueneco asncseac zuen ondoren, zuequin zuen
artean, zuen villa, zuen oneraco, eta zuen fa-
vore eman nai ditut. Zuen gañean San Pabloc
ceuean bildurra daucañ, zuec beste ascori predi-
catu, ceruco bidea eracutsi, eta salbatcen la-
gundu, eta ceroc galdu etzantzetan: Ne cum alijs
prædicaverim, ipse reprobus efficiar. 1 Cor. 9.

Zuen alicio, eta provechuraco bada eta zuen
celo beroaz anima asco salvatceco, egercicioen
bigarren parte ou ateradet, ta ez nere buruz,

baicic guizon andien consejuz. Gauza jaquiñac
 dira guziac. Lenengo liburuchuan animen vici-
 tza berria asitceco pausouac emancirán. Egerci-
 cioetan berriz, vicitza ondo asentatu, eta Jain-
 coaren videan ondo iciltcen eracustenda. Orain
 consideracio eta afecto eyetan obeto aurreratu eta
 iraulteco anima berotcenda ondo ilteco ta zuec
 Jaunaren ceruco ministroac becela, ondo ilteen
 laguntceco ejecicio santua aguintoca, esquin-
 tzen, eta dedicatcen dazutet.

Iracarleari Jesu-cristoren gracia.

DAVID penitenteac dio: here barrenen viotza
 berotu citzayola, eta here meditacioan sua
 iracequico citzayola. *Psal.* 38. Jaincoaren gra-
 viac here misericordiaz gure barrena arguitzen,
 eta berotcendu. Arguizeco arrazoi fuerte, eta
 consideracio indarsuac beti ere obeto anima
 onean, edo virtutean seguratzten dute.

Alaere ascotan edo beti consideracio luceac
 eguitceco cristaba eztago: ta Jaungoicoac batzue-
 tan viotza arguitzen eta berotzen du boronda-
 teco afecto edo gogo bero vici batzuequin,
 bestalaco arrazoi andiaquin hecin ondo. Bata
 eta bestia Jaunaren ontasonac, berac daquien
 becela, gure oneraco eguiten du: eta au beran
 santuen vicitzac era ascotara eracusten digute.

Fede eta viotz oneco gure jende pobreduen-
 tzat afectoz botonicaco consideracio argui eta

labur byec asco servitoco dutela deritzat. Orain
 baño len apeiz batec pulpitan gaztelamiazco
 liburutic altzuen becela bere ardiai iracurtzen
 cien, eta probecha andiaz. Maisu eta guizo-
 nic andienac beren sartzean, oyetara viurtzen
 diraz; eta orrelaosen consejuz, animen onaga-
 tic neque pusca onnic ere pocic artuco det:

Meditacioa luzaro ecin eguin dutenac, eguia
 eder asco eta laburcho emen idoroco dituzte.
 Guicocrolerehait eta nola ez daquizutela badere,
 meditacio, consideracio edo oracio mentala eguin
 oidezute ascotan. Consideracioaren faltac, dio
 Jaungoicoac, *mondu guicia dauca galduric: De-
 solatione desolata est omnis terra, quia nullus est,
 qui recogitet conde. Jer. 12.* Meditacio an escri-
 tura sagraduac lecu ascotan dionez, oneraco,
 eta gaitzeraco izan diteque. Gaiztoac ere beren
 gaitzeraco pensatzen dute, eta sobra edo gue-
 yegai.

Baña emen diogua meditacioa ona da bein
 eta herriz edo berriro biurtuaz, zure salva-
 cioraco gauzac pensatzen, eta orretatic vio-
 lteco affecto santuac ateratzeo pensatzen ego-
 tea; eta affecto oriec liburu onetan dituzu.
 Ezta asco oriec bein, eda nola nai iracurtea.
 Munduco gancetan sarturic dagoen viotz bat
 argitu, berotu eta beratzeco, ascotan, eta so-
 seguz onelaco consideracioac igaro bear dirade.
 Gure Jaungoico emalle ona betion eguiten
 eta bere graciac ematen dagoquigu, orregatic

ere esaten digu, bear edo nai deguna Jesu-cris-
toren icenean escadiazagula ta emango digula
eta meditacioaren lina au da. Baña cembait hider
oracio edo peticio eguin edo escatu bear degun
ezdio. Eta ala beti bear degunac becela, beti es-
catu bear degu eta oracioa eguin: au da Jesu-cris-
toren consejua: *Oportet semper orate. Luc. 18.*

Bein eta berriz, ta ascotan afecto oyec, edo
onelaçoac bacoitzac bere viotzetie eguin, edo
atera bear ditu, eta bein ezpada bestean,
gaur ezpada biar arguitu, eta berotuco dá;
egunero argui guchiago, eta Jaunaren favore
aundiagoac izango ditu. Beñere ejercicio
santu au utzi bear ezta: legor eta otzac zau-
denean iracurri pusca bat, munduco gauzac
burura etorriarren, ezta antsi; equin orre-
gatie: eta ez contentatu aoz iracurriaz bein,
baicic afectoac viotzetie eguin, eta soseguz,
ase ase artean aldezun moduan pensatu; ta
sensico dezu cer pravechu andia ceregan ar-
quituco dezun.

Orain consideracio orieceren gañean diran,
eta oriezaz nola baliatu bear ceran laburcho
esango dizut.

Zure erreitiro edo bacarrean, Jaungoicoaren
autrean jarri, eta esca zayozu bere arguia, eta
gracia, berac nai duen frutua consideracio
artatic ateratzeco. Ejercicio bacoitzean cere bu-
zua, edo zuri ondo dagoquizun gauzaren bat
aspillu argui batoan becela, bereala arguitu,

eta consideracio bacoitzean icusico dezu.

Lenengo ejercicioan, zure dicharie andiena, eta azqueneco fiñ, edo zori ona, edo nola ce-
ruraco eguiña ceran.

Bigarrenean, fiñ altu orren contraco etsai-
ric dezun andiena: au da pecatua, alde gucie-
tatic arrigarri ichusia: eta pecatuaren calteac.

Irugarrenean, erioaren arpegui illuna, eta
eriotzaco trance icaragarria: eta Gorputz illa-
ren ispillua.

Laugarrenean, bacoitzaren juicioo contu
estua eriotzan, eta juicioan naico dezuna bera
orain eguiteco.

Bostgarrenean, pecatuaren saria, infernuco
pena, eta tormentu beticoetan.

Seigarrenean, gucien juicioa, contua ta be-
tico sententia: edo gucioc gueren gorpatz eta
animaquin nola Jaunaren tribunalean aguertu
beaz degun.

Aita San Ignacioc bere ejercicio gucietan nu-
duen frutua nola dan, bacoitzac viciera santu
batequin bere burna gauza gucietan, moldate
eta Jaungoicoaren paquean vici, eta eriotza on
batequin beraren amorio santuan acabatzea.
ala consideracio oyen ondoren ondo, eta bera-
rraz becela eriotza onaren gañeco ematen di-
tudan ejercicio biac, gucien coroa becela az-
quenean datoz. Nic deseaten dizudan prove-
chu gucia zue ateratzea, Jaungoicoari nai da-
quiola. Amen.

The first part of the book is devoted to a general
introduction of the subject. It is followed by
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The second part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The third part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The fourth part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The fifth part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The sixth part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The seventh part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The eighth part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The ninth part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

The tenth part of the book is devoted to
the treatment of the various cases which
arise in connection with it.

JAUNGOICOAC GUIZONA

CERTARACO EGUIN ZUEN:

EDO ZURE FIN AZQUENECOAREN
GANĒAN,

CONSIDERACIO ETA AFECTOAC.

LENENGO CONSIDERACIOA.

O nere Jaungoicoaren ontasuna! ¡O misericordia paregabea! ¡O nere Jaun maitea! Zue bacarric eeer ecesie eguin ninduzun, eta zue bacarric aldatequeandicharic andieneraco eguin ninduzun. ¿Onelaco beneficio, edo oneguin soberanoa gatic eembeit Jauna zor dizot? Onen favore andia zue neri eguiteco, eer merecimentu nigan arquitzen daen; Zue nere bearric ecertaco etzenduela, ni ain andi egaita! ¡O nere eguillea, eta nere onguillea! ¡O Jauna! ¡Nie beste on, beste fiu, beste dicharic, zu cerori baicie ez eduquitzea, nai izan dezul!

Zu nere Jaungoico bacarra, zu ontasun eabu gabea: zu jaquintasun neurri gabea. Zu, nere Jaun andia, cera nere atsedena, atseguina, eta belico gloria. Zogana ni zorionecoa izateco, nere gogo, intencio, itz, obra, eta aleguin guciae sucendu bear ditut.

¡Ay Jauna! Munduco beste fiñ guztiae, onen aldean beude iñilic. Quen ortic, bada lurreco beste fiñ, edo deseo eroac: quen nere beguetatic, guizonac lurrean dicha eta zori ona esan oy duten guztia: bada munduco dicharic eraguina, eta gogora alditequean andiena, nere fiñ onen aldean, sarra pusca bat, edo eguiaz ecer ez da. ¡O Jauna! Lurreco gauzac zurequin ¿cer dute cer icusi? Gucien eguillea zu eera. Acabatzen diran gauzac, eburic ez duenarequin cer dute, Jauna, cer icusi. Gueroenean nere fiñ azquenecoa nere Jaungoico guztia hera da.

¡Eta Jaun aundi au beti icusi, eta beti alabatzeco, berac eguina nago ni? Bai. ¡Ay enebada! Ta onelaco bere dichaz conturic eguin ez duenac ¿Cer mereci du? Lurreco ona (ona asan albadedi, eta es desventura) bere Jainco eguiazco on gucia, eta on gucien gañecoa baño nayago duenac, cer merecico du? ¿Cer criatura, ecer ez utsa, eta dembora guchian, zu gucien criadorea belico baño, gozatu naico luqueenac? Ta orren lotsagaberic, eta lurreco gauzac Jaincoa baño gueyago estimatzen ditue-

nic inor ote da? Balanza batean Jaungoicoa, eta gauza billau bat paratu, eta ori artu, eta zu nere Jaun eta ondasun guetia utzico zaitue-
nic? ;Ay, eta cembat Jauna! Zuc daquizu ondo. Ay ta nic ere ori eguindet.

¡Ay nere dicha gabea! ;Non zan nere fe-
dea, ta leguea! Abereac baño abereago eguin
naiz. Cernac eta lurrac enzun ezazote: ain
lotsa gabe, ain itsua izan naiz, non da nere
Jaungoicoa, ta nere Aita onari onelaco agra-
bioa eguin diodan ¡Au eguin duenac cer me-
reci du! Nere castiguraco mil'a infernu asco
ez dira. Ay nere Jauna, eta zure beguietan
cer lotsa daucadan. Ay, ta ;Nola beguiratuco
dizut? ;Ametsa ala eguia da au? Ay ¡Eguia
eta cierto eguia! Bada nere bici guztian, zu
ofenditzea baicic eguin ez det.

Erraz Jauna ta arrazoyaz quejá zaitzque
nizaz ta niri esan: Ni onela tratatzeco, ;Cer
gaitz eguin dizut nic? Ecer ecetic atera ta ce-
rana eguin cindudan, eta aldetequean azquen
lin altueneraco, edo ceruraco: len, orain, eta
beti, nere eternidade guztitic amatu zaitut:
ta ;Zuc orrela eranzun dirazu? ;Esquer eta
pagu ori ematen dirazu? ;Zure dicharie
andienaren iguesi orrela zabiltza? ¡Ay nere
itsua! ¡Ay nere zoroa! ¡Ay eta gaitz onen
gañean odolezco negarrac emateco, iturri hi,
nere beguiac nore eguin litzaquean!

¡Ay! ;zurequin det, nere viotza: zurequin

nere anima ! Ceren onela utci, eta desamparatu
 nazu, zure queja naiz. ¿Cer zorqueria eguin
 dezu ? ¿Cer atrevimendu da au onen arrigar-
 ria ? Jauna, misericordia niaz. Misericordia
 arren, Jauna. Nere erremedioa zugaa dago :
 zugaa nere esperanza. Zure misericordia an-
 diaz usaesa, tira nere pecatu, eta zure ofen-
 sae bareatzeco. ¡O nere viota gaitie, eta
 veruetaraboco deardarrez esan, eta bareacioa
 esca lezaquean ! Bareacioa bada Jauna, pida-
 dea niaz, bareacioa.

Ea ceruzo Aingueruac, ea Santuac, lagun
 zadazute, eta deadar eguzute : lastima, Jan-
 na, misericordia : Jaun piadosea : bareacioa
 pecabari itsu galdu onentzat, ceren cer eguin
 duen jaquin ez duen. Ceruelaco erreguina Jaun
 goicoaren ama, Virgina ama, eta pecatariem
 ama gozua : bitarteco jarri zaite, escua arrez-
 zu, eta ondoen daquizudan becela, zure seme
 maiteari bareacioa neretzat escazayozu. Ea San-
 tu, eta aingueru guciac, zuen erreguinaz ba-
 tean : bareacioa, Jauna, anima galdu onentzat.

Ea nie ere zuequin batean animatu, eta dea-
 dar eguin dezadan. Misericordia, Jauna niaz,
 ceren nere culpa ezagutu, eta zu aibeste
 ofendituaz damu dedan. Ea, Jauna ez nie me-
 reci dedan becela, baicican zure ontasunac es-
 catzen duen becela, nerequin eguizu, eta in-
 dazu arguia, zu billatu, eta arquiteco. Ceru-
 eo guciac esan bezate : *fat, fat* : izan bedi

eta eguin bedi. Zure aotic entzun dezan,
Jauna: izan bedi: eta zue nai dezuna eguin
bedi Amen.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Ceruro glorian Jaungoicoaren edertasuna beli
icusi, ta gozatzeco ni izanic: dicha ori izango
dedan, edo ez, dudan nago. Ay! ta ori baño
gueyago; Cierito nago, icusi, ta jaquinaren
gañean, ori galdu nai izan dedala! Erreal gu-
chiren promes bat, orren erraz galdueo ez nuen,
Jauna, nola zure gloria gozatzeco zue niri
eguidaco promes andia galdu nai izan dedan.
; Baña cer diot errealac? Champon gaizto bat
orren erraz emango ez nuen. Ta champon bat,
Jauna, zu baño gueyago estimatu det? Ta cuar-
to bat galtzea gueyago nie sentitzen dedala, zu,
nere zori on gueia galdu izana baño.

Ay au lana! ta cer daquit bein galdua her-
riz cobratuco dedan! edo nere zoraqueriaz sin
dichoso ori betico galdueo dedan! ta nere hon-
ra galdua cobratzea gatic nie cer eguiten det?
Baña, cer eguiten ez det? Ta nere animaco
calte onen andia icusi, ta jaquin nere Jaungoi-
coa galdu dedala: eta cer eguitea convenico dá?
O nere Jauna ona: zu arquitzea gatic gueia gal-
duco det pocic. O zori oneco gueien ontasuna!
Prest nago, Jauna, munduco ontasun, interes,

atseguñac, eta nere honra, eta vicia galtzeco, zu bacarric irabaztea-gatic.

Ah! beste gauzac billatu, eta eriotza arquitzen det: zu billatu eta nere hicia arquitzen det. Zu bacarric, Jauna, zu eta ez besteric, nere eguiazco honra, eta gloria vicia cera. Zu bacarric nere guztia, eta guztizcoa cera. O Jauna: zurequin dagoana, cein aberatsa dan: eta zu gabe, munduco aberatsena ere cein laster galdua dan! Ez, Jauna, lurreco gauzac gatic, orain daño becela, zu galdu nai etzaitut litz au cumplitzeco, eta viciera berri santu bat eguiteco, arren indazu gracia Amen.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

O Cein dichosoa dan justu, eta santuen suertea, bada Jaungoicoa beti icusten, eta gozatzeten daude aren glorian! Au nolabait arrasteatzeco, conta daguidan, Cerueo cortea, eta an espiritu, edo anima zori onecoac gloriac, eta contentuz beteric icusten nagoala: guero fedez beguiratuco det, ni ayen lagun izateco, eta ayen artean egoteco Jaungoicoac eguin ninduela. ¡ O zorionecoac ! Mundu galdu onetaco ondasun guciac baño cembat gueyago zuen dibazco suerte orree balio du; lurreco Erregue gucien aicezco anditasunac eguiazco zuen orren

aldean, cer du cer icusi? Eta brain zuec cer deritzatzute, zuequin batean or egotea gatic batec eguin lezaqueala, emengo neque, eta aleguin guciac, eguiaz ecer ez dirala, arrazoyaz esango dirazute.

Zuec bada ondo daquizute, Jaungoicoac nere eguin dirala mesedea: eta nic nai badet, betico zuen lagun izatezo eguiniñe nauca!a. Ta dicha au cembat nic estimatu bearnuen? eta estimatu bear det? Esazute. Baña ay nere dicha gabea! Estimatu Learrean, ori ain erraz galdu det! Eta ez Erregneen, ez bada Satanasen esclavoen suertea, zuena baño nayago izan det! suerte batequin bestera orrembeste dijoala, nere pecatuaquin dicha ori galdu, eta desdicha gucia artu det! Cembat aldiz au entzaz det, eta aleric sentitcen ez det!

Ta nic eraqueria ori eguin, eta penaz itzet ez naiz? ; O itsutasun arrigarria ! ; O arriac baño sortuagoa ceran nere anima ! ; Cer eguin dezu? Esazu albadezu, ; Cer eguin dezu? Baña nere zori gaiztoa, ecin adieraci. Ay! ; Cer utzi eta cer artu det? ; Cer galdu eta cer irabaci det? Arri zaitzte, ceruac, eta itsutuac becela zoraqueria oni beguira zayozote. Ceruco bidean zuzten guciac ondo icusi, eta esadazute, nere danu gay onen antzecoric edo dolore onen pareric ote dan.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

ELA bada, nere eguille, eta Jaungoico ona! Contuetan sar gaitean. Nigandic ¿Cer naizu? Nic zu alabatzea, serbitzea, eta amatzea? Nerea da dicha. Ori Ainguernen oficioa da. Eta ni lurreco ar, edo arrastacaco abere au honra orretaraño igo nai nazu? Eguiteco andia, eta zor justua da ori. Baña, Jauna, dacuscun, orain daño nie cer lan eguin dedan. ¿Aingueruena, ala aberatsena? ¡Ay ene! Aberiena baño ere gaiztoago: bada demonioen oficioa zurequin eguindet. ¡O zure paciencia nenri gabea, eta nere zoraqueria eragabea! ¿Nola sufritu nazu? Zue ceran becela, Jauna nerequin eguin dezu.

Nere tratu, eta bicierac Aingueru, eta Santnaquin izan bear zuen, eta deabruaquin izanda, Nere vici guztia zu ofenditzen igaro da. Ay! nere disdicha gucien ondartetic nere Jaungoicoari deadar eguingo diot. Ea misericordien Jauna, nere deya entzun ezazu. Ez arren nere culpai beguiratu. Oriei beguiratzen badiet galdua naiz. Nor zuri itzeguitera atrebituco da? Zure ondasun, eta piedade ondo gabe orri beguira zayozu: eta nere culpaz sartu eta ondaturic nagoen leizondo onetatic atera nazazu. Emendic aurrera, ematen ditzut itza, nere viciera berri gucia, zu alabatzea, zu viotz guztiaz servitzea izango dala.

BOSGARREN COSIDERACIOA.

Nere anima, ¿cer contu da au? Nere azquen sin, edo ceruco gloria alcantzatzen ez badet, ¿certan gueratuco naiz? Jaquiña da: betico infernuan. ¡ O cer siñ bi, edo cabuac! ¡ O cein alcarren urrutiac! Eta bietatic bat bear dala. Fiñ zorionecoa nere peatuaz galdu det, eta barcatu zadan jaquin ez. Bandera destolatuaz, ajolacabe, corrica, eta egaca becela, nere desdicharaco ibilli naiz. O! ¿ Cer eguin det? ¡ O Jesus nerea! ¡ Eta nere burua galtzeco cein gogotic ibilli naizan! Fiñ oyen artean orrembeste dijoa: eta bata edo bestea izan bear da; ta ni aiñ erreparo gabe besoac zabaldu ta nere calte ta betico eriotzara joan izan naiz. ¡ Ay Jauna, ta cembat bider ori ondo daquidala!

Eta orain nizaz ¿ cer izango da! Nere culpac baratuac diran badaquit? Ez. Bada? nola nagoque soseguz? ¿ Nola ceruraño deadar eguiten ez det? ¿ Cerua seguru banauca becela vici naiz? ¡ Ay! cerua edo infernuia izan bear, eta cer izango dedan jaquin ez. Cerua galdu, eta infernuratzen banaiz? cer izango da nizaz? Urte edo dembora guchiren buruan, cer suerte dedan jaquingo det. ¿ Nola soseguz lò eguin dezaquet? ¿ Nola lurreco gauzatic nay edo bila dezaquet?

Cer ¿peligro ouetan nagoala, munduan cer-

bait baliatu, paper eguin, cerbait jaquin atse-
guin arto, jan eta edan, guizonari ondo iris-
tea honra la estimacioa gogoan artuco del?
Ay; Cer peligroetan nagoen, ondo beguiratzen
ezdet! Ah nere Jaungoicoa! Nere desgracia
guciaren berri zuc ondo daquizu. Misericordia,
Jauna nizaz: eta arren zure argui bici bat in-
dazu, ceruco eta infernucos eternidadeaz ica-
ratu, eta vici berri bat ardezadan.

SEIGARREN CONSIDERACIOA,

O nere Jaungoico maitea! Zure gloria bescio
nic izan dezadan, zuc cer eguin ez dezu? Ce-
ruc, eguzquia, eta aimbeste gauza oneteraco
eguin cinituen: lurrean janaria, jancia eta bes-
te bear diran gauzac eman diz quidazu: ain-
gueruac mandatari eta lagun, santuac bitarte-
co, eta oriequin batean inspiracio, edo bar-
rango argui eta deseo onac, eta canpotic egem-
plo, conseju eta mirari andiac. O Jaun amo-
rosoa! Eta nor, edo cer naiz ni, cerura ni
eramateagatic zuc orrembeste eguiteco? O eta
ni ara joateco zure ontasunac cembat eguiten
duen! Eta ay nic cein guchi eguiten dedan!
Criatura guciac deadarrez dagozquit: nere
animaz beguira dezadala, nere lin zorione-
coa billa dezadala: eta ni lotsatic gabe gu-
ciai ain gorra! gauza guciac, zu nic amatzea
naidute, atseguiten, eta laguntzen dirate: ba-

ña ori eguin bearrean, ni oriezaz gaizqui baliatu eta orietan nere fiñ, eta zoriona balego becela, zu ofendituzaitut. Ay cer esquer gaizto itsusia! Barca zadazu arren, Jauna, ceren itsu jaquinez bat izandu naizan; nere beguiac ondo argui itzatzu, zu obeto ezagutu, eta lurrean icusten ditudan criatura guztietatic zuga na zuceen igonadin,

ZAZPIGARREN CONSIDERACIOA.

Jaincoac nere salvacioa aimbesteraño deseatu du, non da bera guizon eguin, eta gurutze batean, eta lapur biren artean bere odola, eta bicia des honra, eta pena andiaquin eman zuen? O nere Jesus gucisco maitagarria! Eta amorio onegatic nie cer zor dizut? ¿Eta zugar ori icusi, ta nere burua salbatzeagatic cer eguiten det nie? O! Cer eguin! Aleguin gucia, nere anima galceagatic. Dacuscun bada orain eguiteco au norena dan, edo nori eta cer dijoaquion. ¿Ni salvatcean Jaincoari cer dijoaquion? ¿Eta neri cer dijoaquit? Ay Jauna, eta cembat neri cijoaquidan! Guztia, eta izanal guztia. Buru eta fede gabe ibilli naiz. O Jauna, ata nere beguiac arguitzen bacindu nie ori ondo icusteco eta oraindañoco calteac ezagutu, eta aurrera zue naidezun becela, nere salvacioa vicimodu santu batequin viotz guztitac billatzeco. Ea bada, lurreco gaucetatic becela eta be-

tico despeditu naidet, nere azquen fiñ an alcantatzeco laguntzen ezpadirate. Lé eguiteco dembora ezta an, baicie neregan biurtu, eta contuz ibiltzeo. Zuri nere Jesus ona jarraitu bear dizut. Zuro viola guciaz nere salvacionai dezu: bada nie ere naidet, eta mundu gucía galduca badet ere, orrequin irten bear det.

Zu Jauna, ni salbatzeagatic, desonratua izan ciñan, bada ona neri ere edocein desonra eramateco prest, eta poeie, condenatu ez nadin. Zuc pena, eta dolore andiac igaro ciñituen: ona bada ni ere zuc naizun guciraco. Beste gauzaric nai ezdet, zuri gusto ematea baicie: lurreco gaucetan consueloric nai ezdet, baicie bacarric zugar. Zu cera, eta beti izan bear dezu nere Aita, nere Jaun eta jabea, eta nere ondasun gucía.

ZORTZIGARREN CONSIDERACIOA.

O nero Jaungoieoa! ¿Zure gloriaco fiñ an seguratzegatic Santuac car eguin zuten? ¿Eta nie cereguiton det? San Agustin batec ceruraco Jaincoac eguin zualaco mesedo an cembait estimatzen zuen lurreco gauza, eta criatura gucía ceertan etzeuzcatzien, Eta San Pablo batec, diranac basa edosimaurra beela: argatic lurrean vicizala, bere iratu, edo conversacioa ceruan cencan, Eta vitaratean ni dicha gabea vicio, edo pecatuen loyan sartua, eta ceruco ondasunaz ain aztua, beste

batec au eguiten balu, nie cer esango nuque, buru gabe, eta zoro anditzat iduquico nuque.

Bada ay nere itsua, bestec gaizqui eguingo Inqueala juzgatzeco diña buru badet, eta nere gaitza icusteco diña ez det! Cer nai det bada edo cer estimatzen det! ¿Nola edo cer da au? Jaungoicoac bere seme eguin nai nauela, eta dieharic aundien onetara convidatzen nauela: eta nie Satanasen esclavo izan nayago dedala, ala fede Erregueren seme izatera deituko banindute: cer contentu eta poza. Eta ala izate arren, edoecin neque ontzat artuco nuque. Bada Jaungoicoaren beraren seme eguiatz izate arren, eta Jesucristoren glorian eternidade gucian parte iduguitzearren, cer nie eguitea ondo izango da?

Baña oraındaño cer eguin det? Ay eta gloriatz, eta honraz betericaco nere siñ ori cein guchi estimatu dedan! Badirudi, fedeco eguia andi au sinisten ez dedala; eta amets edo ipui bat becela ori gucia artzen dedala. Ah; nere obretan beintzat ala eracusten det! Ez, ez, nere Jauna, zue eracutsitaco eguia au ondo pisatu, eta berriz eta berriro onetan firmetu nai det. Ea bada, contu, eta beguira ondo: Jaungoicoac bere seme eguin, eta beti izateco nauru ni, bai. Dembora etorrico da, eta laster ceñean orain ni bear becelacoa banaiz, aingueru eta santuaquin batean, atseguin, contentu ta gloriatz beteric Jaungoicoa gozaten egongo naizan.

O egun dichoso eta zorionecoa ; Eta orren dicha aundiaren beguira nago ? Bai, eta ona banaiz, agoinduric seguru daucat. Eta nie ori billatzea, eta gozatzea nai du ? Bai Eta ori alcanzaten ezbadet, condenatu, eta inferneco tormentuetan egon bearco det ? Bai. Eta orregatic ere ajola gabe lõ eguiten det ? Ah ! Nere etsayac ori eguiten ez du, eta nie bai ? Non die infernura ni eramango nauen errebentatzen, edo deseguiten dabil : eta ni, ez nola nai, lõ pisan orrez azturic ; ezpada auno eguiten, eta iltzen aimeste urtean, infernura cierto bota, eta ondutzen nauten deseo, eta gusto chartac cumplitcearren.

O arrigarrizco desdicha paregabea ! O Jaunaren piedade onetan, eta onela gorde nauena ! Bada calte, eta peligro aundi ori quendu eta cerua irabaxteco cer eguin bear det ? Santuac cer eguin zuten ? Munduarentzat, eta berrentzat ill : nequeac, penac, desonrac, tormentu eta eriotzac poie ceruagatic artu. Dembora guchi batean, bada orobat cergatic nie ere eguingo ez det. ¡ Ay Jesus guciz ona ! Argui andi bat nere viotzean indazu : zure mardarrezco gracia betor Jauna, zugatic mundu gucia utci, eta nere burua ucadezadan, honra, eta guztoentzat illa becela, zuretzat bacaric eta zurequin, zure gracion beti vici nañin. Amen.

PECATUEN GAÑEAN

EDO PECATUA BEREZ ETA BEREGAN CER DAN EZAGUTZECO

CONSIDERACIOAC.

LENENGO CONSIDERACIO ETA AFECTOA.

CERTACO Jaungoicoac eguin ninduen ezagutu, eta igaro beardet, nere azqueneco fiñ, edo dicha onen contra nie cer eguin dedan icustera. O nere Jaungoicoa; cembait pecatu Jauna, zure contra eguin izan ditut? Eta baldin culpa batar bat icara eguitero sobra bada, cer izango dira aimbeste, eta ain pisuac, nola nereac diran? O nola carga eraguin balen guisan, guciac ondatzen nauten. Milla errota arri nere lepoan lotu, eta ichasoaren erdian botaco banindute, cer pena, cer naigabea artuco nuque?

Nere burua dacust, Jauna, zure aurrean ein contactu ala peccaturequin, ta arri andi guciac baño gneyago pisatzen dute, ya inferneco ichaso cabu gabean ondatzen naute! Ay nere Jaungoicoa! Cargadi pisu onetatie nola libratu, ta gora igo naiteque? Quen arren, Jauna, zure amoreagatic, ta nere pecca-

tuen soca, ta amarra nastu oynec ascatu, ta autsi itsatsu. Ay ta nere animaco catea oynec puseatu, ta deseguiñic noiz icusico ditut? Nere vioteco atseguinaz noiz esango dizut? Nere loturac urratu dituzu, Jauna, ta nic alabanza, ta esquer onen sacrificio emango dizut?

Ea, Jauna: izan bedi laster: bereala, bertatic libranazazu, zure icen santuagatic. Baldin zue laguntzen ezpadidazu, ecin libratu, ta zuzana igoconaz. Misericordiazco ontasuna bera cera: zure escu indarsu ori laster indazu: bestela galdua naiz ni. O ceñ estu, eta cer itotzeco zorian nagoen! Ay Jauna, trance onetatic libratzen banazu, desdicha onetara gueyago munduco gauzac gatic ez ni biartu. Zure misericordiac ichedendit, ta ez alperrie, ezpada ni libratzeco. Ea bada penitenciaco bidera bein edo bein gaitz onetatic atera nadin, zure gracia indazu. Zu gogotic hillatzeco, ta viciera santu batez arquizeco.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Eri, edo gaiño triste hatec cer naigabea izangoluque, bere burna lequenez, edo lepraz, ta gaitz aldi guciac heteric, ta viotzerañoco puñaladas josiric icusico balu? Eri au norda? Ni: bada hurutic onetara guztiae lepraz, ta gaitzez betea nago. Ay nere anima tristea! Ezdaquzu, nola zauden? Zure pecatuac nola-

coa, eta cer peligro andian paratu zaituzten icusten ezdezu? Nere buruaz ni erruqui ezban-
naiz, nor izango da? Caleco edoceñ zacur oguei
edo herroguet estodaz josirie icusico banu, las-
tima emango liraque: ta nere anima orrela
josi ta galduaz lastimarie ezdet? O gaitz gu-
cien eraguñena! O modorra gucien pisuena!

Nere Jaungoicoa, au cerda? Nere Redento-
rea, zugana biurtzen naiz. Eri bat, cembait
eta etsiago dagoen, ambait obeto medicuaren
jauntasuna eracusten da. Beste asco baño,
onelaco eri bat curatzea honra andiagoo da.
Nere medicu hacarra, zuc ni curatzea, zure
gloria andiena da. Nere gaitza baño andiagoen-
tzat ere zure viotzeco botican, eta zure llaque-
tan erremedio segurua dituzu. Zure odol pre-
ciosoaren Jaungoicozco balsamo orren tanta bat
nere gañera betor, Jauna, ta eguñna dago guz-
tia: nere anima bereala sendatu, ta garbi gar-
bia gueldituco da. Onetaraco aiñ liberal, ta
lurreraño ugari isuritzen duen tanta bat arren
neri indazu. ; O cer gogoo, cer ansiae ori ar-
tzeco dauzcan!

Ay Jauna! Ta baldin zuc cerorrec badiozu,
pecatu barcatuen ere bildur izan bear guerala,
edo orien bildur gabe ez gaudela: nereac bar-
catuac diran jaquin gabe, nola bildur izango
ez naiz; eta are gueyago daquidala, ichasoco
ondarrac baño, nere pecatuac gueyago dirala?
Ay, bildur naiz eta are bildur gueyago iduqui

nainuque! Ay nere pecatuen, ta infernuaren bildur naiz! Ea bada, Jauna: Zu' escas, ta urritzera, ta ondo escatzen zatzun gucia eman nai dezu ta ematen dezu. Nic zure icen santuan erremedioa escatu ezquero, seguru nago: ecin ucatuco dirazula. Senda nazazu, Jauna, ta salva nazazu.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Baldin persona ofenditua cembait andiago dan, ofensa ere andiago bada: Ay nere Jaun andiena, ta eguiatz Jaun bacarra! Nere pecatu, edo zuri nic eguindaco ofensac cein andi arrigarriac izango dira? Au obeto edo nolabait zue adi zeco, aldezun ondasunic aundiena zure erra pensazazu: doblaz areago, eta andiago ontasun ori berriz eta ascotan eguizu. Lauso, edo pits airean, eta ur tanta ichasoan diran baño gueyagotan, eta ascoz aundiago ontasun andi ori dala. Jaquizu bada orain, ontasun zue pensatu al ori gucia gure Jaungoicoaren ontasun, eta aunditasunaren aldean, ecer ezatala, ceren Jaingoicotasuna fiñ, edo cabu gabea dan. Santu eta aingueru guciac jaquin eta alcantzatzen duten gucia, Jaunaren aldean beti chit guchida, eta izango da.

Eta nere Jaun orten guztizco ona nic ofenditu det, ta ain aisa, eta aimbeste hider? Bai. O nere itsua! O cer gaitz eragabea eguin de-

dan! O secular orrelaco lanic eguin ezban! O nere Jaun guztiz ona, eta ondasuna bera! Damuaren damuz cer esan eta cer eguin ezdaquit. Zu ofendituaz, Jauna, damu det viotz gucitic; eta ez infernuaren bildurragatic, eta ez cerua galdua gatic, ezpada zure ontasun sin gabeagatic det damu. O amorezco damu garbi edo nazgabe, zure ontasunac aimbeste nai, eta estimatzen duena! O amorez ill arteraño nere viotzaren erdian, eta beti nic ori banu! Ah Jauna, zure ontasunagatic niri ori indazu. Bada nigandic ori naizu: nic zugabe ecin det, eta zugandic beardet. Zure icen santu, eta amorezco ontasuna gatic amorezco damu ori indazu. Pecatua ill bedi, eta ni ere bai pecatuarentzat: munduco gaitcie andiena becela nere viotzetic secularo quen bedi, eta zure gracia nigan beti, vici bedi. Amen.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Lurrecochuingurri, edo archiquibatec buruaz ceruroño allegatzen dan gigante batequin cer du cer icusi, Jesus, eta cer bidastia, edo distancia; orain bada nigandic Jaincoagana cembait dijoa; ni cer naiz, auts pusca bat: lenago ecer ez, eta laster arren janari, eta lur biurtuco naiz. Eta auts pusca bat Jaungoicoaren aunditasuna ofenditzera eta gaizqui tratatzera atrevi dedilla. Oh; nic cer eguin del? Eta ni

onela sufritzen, zue Jaun aundia, cer eguin dezu?

Baña ay, lurreco autsari becela, nere buruari beguiratzen mesede gueyegui eguiten diot; peatua galic ni cer naiz; ecer ez baño ere guchiago: infernucio penac eramatera obligatu, eta Satanasen catibu eguina. Eta Santu, eta aingueruac adoratzan duten Jaunaren magestadearen contra ni atrevitu naiz? Oh! aimbeste milloi aingueru, eta santuen erdian, edo gañean Jaun aundia zuri beguiratzen dizut: zure magestadea icusi, eta guciac icara dande. Zure ontasun, justicia eta poderea icusi, eta beren aleguin guciac alabatzen zaituzte.

Orie diranac ondo jaquinic, zue mereci dezuneraco, millatatic bat ecin dutela deadarrez beti diote: *Santu, Santu, Santua da Ejercituen Jaungoicoa*: Bendicioa, arguitasuna, esquer onac, honra eta virtoteac izan, eta eman daquiola Jaungoico guciac Santu justuari, sin gabe andiari, secula guciac seculetan. Amen. Au esan, eta Jaunaren aurrean anspez jartzen dira, ondo icusirie ayen guciac eguinala baño gueyago beti mereci duela.

Orain ayen aldean neri beguiratu, eta nere ecerez, edo autsa icusten det: eta ha! Ayec Jauna, ala honratzen zaituzte: eta nic zu ofenditu, eta munduco gauzaric billarona baciña becela, on azpian erabilli zaitut! Jauna, arrituric nago eta cerzaz gueyago arritu, nic

ezdaqit: edo eta zure ontason, eta pacienciaz, edo eta nere lotsa gabeco atrevimentuaz. O nola lurpetu ez nazu edo infernuan ondatu; Nola sufritu eta echeden didazu; Baña ez ori hacarric: ni sufritzea baño are gueyago eguin dezu, bada zure amorioaz otseguin, palacatu, eta erregalatu nazu: zugana biur nadilla, eta artucanazula erregutuaz neri deituta esandidazu.

O nere Jaun amoroso! Eta zure amorez nola ni deseguiten eznaiz? Seculan infernuc ezbalitz ere, zu ofendituaz damudet eta damuco det, ta beti damu heardet: ta zu ceranagatic ta ceren ain ona ceran damu det Jauna; ta munduco gauza guciagatic ezdet nai zure ofensaric eguin, O Jainco ontasun guciz miragarria! Eta nola sufritu nazu ni? Aimbeste desonra, ta alaco desacato itsutiac nola ni becelaco ar billau bategandic eraman dituzu?

Aingueruac, onen gañean cer diozute, Jaunaren ontasunaz, eta nere lotsa gabetasunaz cer ceritzazute, zuec bada, zuec beti alabazute: honra ta gloria seculaco nigatic emayozute, eta Jaun oni neretzat culpa gucien damu, ta viotzeco sentimentuac didala escazayozute. Oraindaño eguin dedan zoraqueriaz, eta nic eguin ditudan pecatuaz, nerau nago arrituric. O; Nola nic ori eguin nezaquean! Eta aingueruac beti aimbeste estimatzen, adoratzten eta amatzen dute nere Jaungoico guciz ona, aimbeste bider nic ofenditu det? Eta

Jaincoac bera servitzeco eman dizquidan aleguin, eta sentiduaz, bera ofenditzeco baliatu naiz? O mingaiñ dicha gabe Jaunaren contra itzeguin dezuna! O escu madaricatu gaitz guilleac! O zori gaiztoco oñ oquer ta pauso gaiztoetan ibilli ceratenac! Nere anima, nere violeta cer eguin dezu?

Ay nere Jaincoa, ay, norgana viur naiteque, ez bada zure ontasun, eta paciencia andiagana? Ea aingueru eta santuac, barcacioa neretzal escazayozute: ontasun onen berri suco ondo daquizute. Barcacioa, Jauna, barcacioa eta piqueac betico. Zu servitzeco, eta amatze-co ematen dizut itza: nere corputz eta animaz nere caltea oraiñ artean billatu dedan baño, ascoz gueyago, ta obeto zu billatu, eta amatu nai zaitut. Emendic aurrera zugaran beti, eta ez bestetan nere memoria: zugaran eta zure eguia andi santuetan nere entendimentua: zugaran ta zu beti amaten nere vorondate gucia: zu alabatzen nere mingaña; zuri jarraitzen nere oñac; zue nui dezuna, edo obra onac eguiten nere escuac. Alabitz, Jauna, eta ala beti eguiteco zure gracia indazu.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

Zue Jauna, ecer ecetic eguin, eta naizan eta dedan gucia zu billatzeco eman didazu eta beti ematen zaude. Zure escu poderosotic esequi-

ric nago beli, eta zugabe, ez izan, eta ez puntu batean vici naiteque. Au onela izanic, nola ni zu ofenditzera atrebitu naiz, eta ere gueyago pecatuari, gaitzic andienari becela zuc diozu gorrotoa jaquinic; arrazoi bacar au sobra zan pecatu eguin baño len ni iltzeco. Eta arrazoi oni, bear becela beguiratzen ezbanion, nere probechuari edolaric begoiratu bear mon, eta zure escutic ari [batetic becela cincillic, edo esequiric nengoela.

Torre altu batetic, eta ari batetic esequiric guizon batec hanenduca, bera ofenditzera atrevituco nintzaque? Ez: ez eguiqui, icusiric ceñ erraz ari ori arc utzi, ta milla pusca eguingo nintzaquean. Ta aín cierto daquidala, zugandic cincillica nagoela: zu gabe, ez izan, ta ez ecer eguin dezaquedala ta infernura erortzen añ erraz zuc utci nazaquezula: ta ez erortzeco zuc bacarric naucazula orregatic ere zuri aimbeste ofensa eguitera, lotsa eta bildur gabe ni atrevitu izan naiz?

Ori baño gueyago: nic ondo daquidala, aimbeste zuc sufritu, ascotan eta chit asco barcatu didazula: ta au gucia nic icusi, eta orregatic ere, berriro zu ofenditzera atrevitu naiz? Ta zuc ori guztia ere sufritu didazu? O nere Jaun guciz ona! O ceñ ona, eta gozoa zu, eta ceñ gaizto ichua ni! Zure ontasan onec eritzen, eta moviteen nan, Jauna, eta orregatic nere culpa guciaz damu det, ez arren Jau-

na, gucyago zu ofenditzen ni utzi: ez Jauna, ez ill lenago milla bider. Zure arguiatz eza-
gu dezadan ondo, nola zure gracia, eta es-
cutic beti nagoen esequia, edo cincillic: betor
emendic, Jauna, nere viotzera zure bildur
santua, penitencia eguiatzcoa, eta vici berri san-
tu bat egiteco. Amen.

PECATUAREN GAÑEAN

BESTE CONSIDERACIOAC,

ETA

JESUS GURUTCEIFICATUAREQUIN

COLOQUIO, EDO AFECTOAC.

O nere Jesus maitea eta nere Salvadorea! Ay!
Penaz damuzco ichaso illun bat eguiñic, nere
culpa, ta zure ofensac gatic egon bear nuque
nic! Ay! ta orrela banengo! Oriec icaraz be-
te, eta casi desconfiatzeraño ondatzen, eta ito-
tzen naute! Ichaso onen jasa deseguin, eta
eraso andi onetan, nora biurtuco naiz, czpada
zure gurutzeco portu segurura? Nere pecatuen
esturac bildurteen nau; baña zuc ondo artuco

nazula jaquiñac animatzen nau. Zure penac bildur santuaz batera esperanza ematen didate: bada guciac, ta pocie zure amorio esanal baño andiagoac, ni salvatzeagatic, artu eta eramancituen. O Jauna! Gurutze orretan cere josierazo cinduen? Pecatarien amorio, eta erremedioac.

Beraz becatarien erremedioa naidezu? Bai. Ea bada, Jauna: ona becatari andi galdu bat: erremedia nazazu: bada fiñ onetaraco gurutzean icusi ciñaden. Ta ay ceñ erraz obra andi au zuc eguingo dezun! Ea nere anima tristeari esayozu, zure pecatuac barcatzen zaizquitzun. Eta itz onequin Jauna gucia eguin dezu. Nere escuan balego, bereala eguiña legoque Eta bada zuc diozu, pecatariac edocein orduz, bere pecatuen damua duenean oriezaz gueyago acordatuco etzerala. Zuc, Jauna, ori ta gucia nerequin eguin bear dezu, eta damu ori ere zuc eman bear didazu. Ah! Cein erraz ur garbia ardo gozo biurtu cenduen! Ain erraz da zure Jaungiocozco su beroa nere viotcean iracequitzea.

Betor, Jesus nereaa zure viotzeco suspirio, aice suabe eta inspiracio argui bero bat; nigan sua irazaqui bedi, ta ni zugana allegatu eta burnia suteguiñac baño iracequiago irtengo naiz. Escua indazu eta lagun zadazu zure viotzeco amorearen sutegui viciaren consideracioan ondo sartceco, eta burnia baño otzago ta gogorrigo bana.

go ere, or berotu, eta beratuco naiz. O su gar amorezco onec nere viotza nola biguntzen duen! O nere guela nola erazaquitzen duen! Ni peccatutic libratecagatic zuc aimeste eguin, eta nic peccatua naico det? Ez arren Jauna, ez, lenago il nai det. Gorrotoric aldedan andiena peccatuari, zure amorioa gatic betico artzen diot. Ori zuc nai dezun becela eguiteco, eta zu nere viotz guztitic amatzeco gracia indazu. Ez arren Jauna gueyago aserratu: oraindañocoac zure pasio, eta eriotzagatic bareatu, eta zure amorecan gorde nazazu.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

ONere Jaungoico, eta jabe bacarra! Zu ain Jaun aundi, justu eta santua izanic gurutzean orrela josiric cergatic, nore, edo cere ipiñi zaitu? Esango didazu Jauna, nero peccatuac gatic. Ay! Nere culpac gurutzean josi zaituzte? Bai: oriec orrembeste tormentu gogor eman dizute? Bai: oriec cabuan vicia quendu dizute? Bai: ay nere Jesus ona! Ay nere Aita, eta Aitaric onena! Milla vici albanitu nic zugatic, eta zu amorezco eman bearrean, zu gurutzean josi ta ill zaitut? O borrero gogorrac! O peccatu madaricatu! O milla bider lenago ilbanintz zuec ez eguiteagatic, eta nere Jaungoico maitea ez ofenditzea gatic! O peccatu nere viciaren eralleac eta cein erio, eta arerio garratzac ce-

raten, eta nere gorrotoraco beti izango ceraten.

O nere culpac! O zori gaiztoco nere lanac!
 Zuec nere Jesus ona onela tratatu, zuec nere Jauna gurutzean josi, ta ill, ta ni vici naiz, au icusi eta negarrez urtutzen, deseguiten eta iltzen ez naiz. ¡ O Jesus nere culpac gatic, eta nere amorez illa! ¡ O misericordia gucien iturri ugaria! Zu ceranagatic, arren barca zadazu: eta nic Jauna, nic zure graciarequin nere culpa gucien penitencia, eta oriei dagoquion castigua artuco det. Ah gorputz traidore orrembeste Jaunaren ofensa eta nere calte ecarri, eta eraguin didana! Onec eguin duena, onec paga dezala. Nic ori zure bildur santua sartuco diot, eta mereci duen becela, nic dan gucia bere griña, eta gogo gaiztoaquin crucifiatuco det. Eta esclavo, billan eta pecatuaren mendeco oraindaño izan cera. Bada orain zure damu gorrian, castiguarenmendeco izango cera.

Zure nayac eguin dituzu oraindaño; bada orain nai eta nai eztezula nic estutu eta arrayan sartuco zaitut. Nic janaria tasan, eta Jaungoicoa servitceco bear beardana emango dizut, ta ez gueyago; ta ori ere ez zuri gusto emateagatic, ezpada Jaungoicoac aguintzen, eta naiduena eguiteagatic: nic loa ere neurrian, ta ecin gueyagoan emango dizut, ta ez orañ artean becein lasai, ceren mereci ez dezun.

Ea nere mingaña, nic Jaungoicoaren bildur santuaren freno a emango dizut, lotu ta iññillago

egoteco: confuz eta icusiagoric, ta ondo be-
guiraturic itzeguin bear dezu: nere esnac,
zuec ere obra onac, ta Jaunaren voronda-
tea eguiteco ezpada, lotuac eta illac egon bear
dezute. Ea nera beguan, eta orietatic dar-
tocen, eta viotzean jayotzen diran pensamen-
tu loyac: zuenac eguindu, zuec eta beste sen-
tidu guciac illac becela moldatu, ta modestiaz
moderatu bear dezute, Ea gorputs lasayegoi,
eta aisa aisa zure gurari gaiztoetan oraındaño
legue gabe oitua: ya abereen guisaco libertade
era gabeac joan, edo acabatu ciran. Etzera ez
gueyago zureaz itengo, Jaungoicoaren vorou-
datea bacarric gucian eguin bear degu. Ay Jau-
na, nere igacoco vici galduaz lotsa naiz: pro-
positu berri oyec ondo gordetzeco zure gracia
indazu.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Nere salvadore gucia amorezcoa: zure mages-
tadeac iñoren ere bearric etzuen. Zu ceregan
guciz aberats, ta zugan gucia dezuna cera.
Zu Jaungoico eta espiritu aundi gucia bete-
tzen dezuna cera; ta ala aingueru guciac ado-
ratzen, onratzen, ta alabatzen zaituzte. Eta zu
ecin ilco cerana ta penaric ecin eramango de-
zuna izanic; nere anima gatic, gorputza artu
eta ilcor, edo mortal eguin ciñan, gui-
zon eguin, eta tormentuac, pasio, eta eriotza

nigatic eman cenduen. O zure amorio miragarri, eraguin gueyegua! Onegatic bacarrie, milla violetz ta milla vici banitu gucia zor diznt. O nere Jaun amorosoa! Ta zuc niri didazun amorioa onembesterañocoa izan dedilla. ¡O anima nerea! Jaungoico fiñ gabe edo infinituac onembeste zu amatzea baño cer gauza andiagoric? Ala fede erraz emendic ateraco dezn zuc gauza aundin, ta zuc uste baño estimagarriago cerala. Jauna, eta zuc neri onembeste amorio? Eta au gucia, zu cerana izanic, ni onela amatu, eta ni zure etsai nintzala. ¡Oh, oh! ó mirari paregabea! Onelacoric deseatzera, edo gogoan igarotzera nor atrevi? ¡O consuelo pareric ez duena! Besteac nai dutenean consola eta gloria bitez; baña nic zogan, nere consuelo eta gloria bicia.

Zure gurutze orretan eracusten didszun amorioan nere eguiazco consuelo gucia. Or zure odol gucia emanaz, esaten didazu; orra anima galdua, arrezazu nere odola: ona ni guztia zuretzat: gueyago bear balitz gucia emango nizuque. O liberaltasun guciz eraguña, ta gueyegua! O nere gloria ta consueloa! O ontasuna! ¡O amorioa! ¡O nere Jesus gozoa! Nic nere burua baño, zuc ni goeyago amatzen nazu. Zuc nigatic adiña, noiz ni gatic nic eguin det? Zugandic bada, cer usteco ezdet? Zogan seguru daucat gucia.

Nere aita edo amagan balego, fiatuco ez nu-

quean gauzarie oteda? Ez Eguiqui. Ta ori, eta nai dedan gucia nere escuan balego? Gure esaeran, ecin gueyago escatu edo desea litemque. Bada, ó dicha eguiaz ori, eta are gueyago, eta azcoz obeto, nere ceruco Aita eta graciaren Jabea, nizaz baño ere, zuzaz obeto fia naiteque. Ala fiatzen naiz ceren gueyago, cerdu cer icusi? Zac niri, nic nere buruari baño, nai didazun. ¡O emendic aurrera nola confiaza gueiaz zugana biurtuco naizan! ¡O nere gauza guciac nola zure contura utzico ditudan! Eta nerera zu servitzea eta viotz guttite amatzea nola artuco dedan! ¡O Jesus nere, eta guztia nere, ta nere nereago, ni nerrau neretzat baño! munduco gaucetan parteric nai ez det, ez bada zugar guztia. Zu cera nere parte, ta nere guztia: zu betico nere biotze-co Jaun ta Jabea:

LAUGARREN CONSIDERACIOA

Onere Salvadore, eta amoriozco ispillu ederra! Cembait eta zuri gurutzean beguiratuago, ambat amorio andiagoa. O nere ontasuna: zuri beguiratzea ezdezadan beñere utzi. Jatun banengo: beti zuri beguira. Bearrean banego: zuri beguira. Lotara banao: an ere zu ri beguira: nere ametsac ere zure amorioan beti: ta ci-coitz, edo averientuac ondasu betan nola ametsac eguiten dituzten: nic ere ala nereac zugar;

ceren munduco urre eta ondasun guciac baño zu gueyago eta obeago ceran.

Gurutzean zure dolore ta penai beguiratu, ta orietan, Jauna, zure amorioa dacuts. Zure buru, escu ta oñetatic, ta gorputz guztitic isurtzen dan odola icusi eta zure amorioa ordacuts. Zu erancia, edo soñeco gabe, lotsa andian icusi, eta zure amorioa or icusten det. Baña ay! Ori guztia amorio añ andia izanic, ur tanta bat ichasoen aldean bezala da, campotic icustea dan zure amorioa, barrengoaren aldean! O nolacoa izango oteda zure amorezco, eta ondo gabeco ichaso ori!

Zure barren, zure viotzeco secreto onetan gu sartceanai dezu: au da ceruco, ta Jaincozco ardoaren bodega: ondo gucizco gozo, santuen guisa orditzen edo embriagatzen duena. Arren, Jauna, ardantegui onetan sar nazazu; bada ni sartzeco, Longinosen lanzadaz, zure costadu, eta viotzeco atea idiquitzea nai izan renduen, eguia da Jauna, eznaiz diña or sartzeco; baña edolaric aterontz allegatcen uztazu, licore chitez precioso orren usaiz nere viotza anima dedin. O cer usai erregalatua! O nolaco espiritu, ta indarra ematen duen!

Zure viotzeco amorio au, Jauna su gar bici bat da. ta nere oztasuna berotzen du, nere viotza erretzen, ta arin gora ceruco gaucetara igotzen du. Zure amoreaz arritzen nintzan len, ceren zure odola, eta vicitza emateraño empe-

ñatu cinduen. Baña orain gueyago arritzen nau zure barrengo amorio, nere vietza airean zurgana daraman orrec. Ta gogoticago, ni eracartzeco esaten zagozquidala deritzat: O! ni zugatic beñ ill nintzan baña zure erremedioraco bear balitz, eun bider ni iltzea, nere viotzac amorioa du guztiraco. O nere Jaungoicoa! Ta amorio onegatic cer zor dizut? Cer eguin bear ez nuque zogatic. Ceñ obligatua nagoen zu bacarric amatzera! Ta al-banu, amore infinito edo neurri gabeaz zu amatzera! Baña ay! Amatu bearrean; alde gucietatic, ta aleguin guciaz ofenditu zaituena gatic: nic cer esan dezaket? Esquer gabe ichusiagoric seculan adituda? Ori eguin duenac cer mereci du? O Jauna, cer eguindezu zuc, eta cer eguiten det nic? Nola amatu nazu, ta nola amatu zaitut? Ah mereci nuen Jauna, criatura guciac nere contra biurtzea, eta vengantza artzea. Eguia da ta aitortzen det.

Nerea da culpa, eta culpa guciz andia eta itsusia. Orañ ezagutzen det ta gustiaz, zu ofendituaz damu det. Milla vietza banitu, diranac emango nituque, ori deseguitea gatic. Zu aña ona izanic, Jauna, nic ofenditu zaitut? Viotz gucitic damu det, ta gueyago damutzea nainuque. Ea, Jauna, igaroco gucia deseguin bedi: ta contu vici berrian, ta ez gueyago pecaturaco bideric. Lenago mundua, eta nere burua galdu, zu ofenditu baño.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Salvadorea! Ta nola gurutze orretan issillie zandela ere hitz eguin didazun! Ay, ene seme, diozu: Nic zuri onembeste nai, eta ni enemigoa bece'a tratatzen nazu! Ta etsai izan banintz, ecin gaizquiago tratatuco ninduzun, eta ecin gueyago eguingo cenduen! Cer eguin dizut nic, ene seme: cer? Nere lotsa eta penac, nere odol zugatic isuria, icustea ezdezu? Nere semeari bezala, viotza partitzen ezdizu. Ni onela dolorez urratu, eta odol usturic icusteac? Cer eguin dizut? Emen nago, eta ez besteren fuerzas ezpada, nere vorondatez, eta zure amorioz: dolore oyec pocic daramazquit, zure biotza irabazteagatic: eta orregatic ere lastimatzen etzera, amatzen ez nazu; baicic aborrecitcen, eta ofenditzen? Cer eguin nezaquean nic zugatic eguin ezdet?

O Jesus amorosoa! Zure hitz gozoac sayetac dira, eta erdiratzen didate viotza! Nic ezdaquit nola ezquerrac eman, ta zure amore oni nola erantzun. Cer esango dizut Janna? Dacust, tasa gabeco amorea zure amore infinitoari zor diodala. O! amorio au indazu! Nere aleguin gucia, utsa edo guchi da, Baña guchi au edolaric daquidan, ta fin gabe ama zaitzadan: ta guchi nic eguin arren, beinzat amorio eta deseo gucizeo bat iduqui dezadan.

Badaquit, Jauna, nere amorioa laburra dala, eta orregatic lurreco gaucetan errepartitu nai ezdet, cergatic criaturai ematen zayena zuri quentzen zatzu. Batere quendu nai ez dizut, ezpada, dan gucia belico zuri eman.

Bertatic, Jauna, utzi nai diot aitari, amari, aide ta besteai, ta zogan eta besteac gatic ezpada, ezdiat nai bear: oriee zure amorioa neri eragozteaa nai ezdet. Utzi nai diet adisquide ta ontasunai, ta zugatic baicen nai ez ditut. Bertatic utzi nai ditut honrac, atseguin eta consueloac, ta zogan baicie nai ez ditut. Bertatic nere buruari utzi nai diot, ta saildu erosia bannintz becela, nereaa izan nai ezdet, ta ez nere burua amatu, zogan ezpada. Ea beguiac, etzerate nereac, baicie Jaungoicoarenac, arc nai duena, ta ez zuec nai dezutena icusteco. Ea mingaña; nereaa etzera, ezpada Jaungoicoarena, onec nai duena, eta ez zuec nai dezuna esateco. Ta orobat, escuac, oñac, gorputza eta anima, zure memoria, entendimentu eta vorondateaz. Nigan vici bear ez det, ezpada Jaungoicoagan, eta Jaungoicoac nigan beti vici eta agindu beardu.

Oraindaño Jauna, nereaa becela, nere efara vici izan naiz: orañ besterie da. Ez naiz ya nereaa, ezpada zureaa. Ea naizuna nizaz, zure gauzaz becela eguizu. Ta nola bustin pusca bat erosi duenac, naiduana orrezaz eguin dezaquean, edo ontziac, edo zoyac, edo bazterre-ra bota nai badu: ala zuec, Jauna, nizaz nai

dezun gucia eguin dezaquezu: bada batetic erosi nazu, ta zure odolaren costuan, eta bestetic, nie nere burua agundu eta vorondate osoaz eman dizut. Zure gustoa bada honratic nie ez edukitzea, zure vorondatea eguin bedi: zure gustoa bada, nere vicia doloz eta afrentaz betteric izatea, ta guciac ni artu, ta utzi ta ecer-tan ez idukitzea, contento nãiz, ta zure vorondatea eguin bedi. Zu hacarric nai zaitut: zu cera belico nere guztia.

CER DAN PECATUA,

BERE AFECTO EDO ONDORENGO CALTE-

ETAN EZAGUTZECO

CONSIDERACIOAC.

AINGUERUEN PECATUA TA CASTIGUA.

O ceñ ederrac ciran Aingueruac, Jaungoicoac eguin cituenean: ta ceñ itsusiac gueratu ciran pecatua eguin zutenean! Ceñ dichosoac len, eta ceñ desdichaduac guero! Nola paratuco du anima pecatu latec? Añ ichusi, añ desdichadu! O! nere anima nolacoa egongo da; bada aim-

dezun gucia eguin dezaquezu: bada batetic erosi nazu, ta zure odolaren costuan, eta bestetic, nie nere burua agundu eta vorondate osoaz eman dizut. Zure gustoa bada honratic nie ez edukitzea, zure vorondatea eguin bedi: zure gustoa bada, nere vicia dolorez eta afrentaz beterie izatea, ta guciac ni artu, ta utzi ta ecer-tan ez idukitzea, contento nãiz, ta zure vorondatea eguin bedi. Zu hacarric nai zaitut: zu cera belico nere guztia.

CER DAN PECATUA,

BERE AFECTO EDO ONDORENGO CALTE-

ETAN EZAGUTZECO

CONSIDERACIOAC.

AINGUERUEN PECATUA TA CASTIGUA.

O ceñ ederrac ciran Aingueruac, Jaungoicoac eguin cituenean: ta ceñ itsusiac gueratu ciran pecatua eguin zutenean! Ceñ dichosoac len, eta ceñ desdichaduac guero! Nola paratueo du anima pecatu latec? Añ ichusi, añ desdichadu! O! nere anima nolacoa egongo da; bada aim-

beste ta aiñ andiac eguin ditu! Ay ceñ dichaga-bea dan zure suertea, anima nereea, bada Satanasen esclava, eta betico penetara sujetatu eguintzera! O nolacoa ciñan gracion ceundean, eta becatuaz nolacoa gueratu ceran! Cergatic cerua galdu dezu? Cergatic infernuco penetara obligatu cera aingueru gaiztoai jarraitu diezu? Bada bildor zaite orien calteaz.

Jaquizu orice tormentu beticoetan dandela, eta atsedan, edo erremedio gabe egon bear dutela. Zure zai daude, dietela, nola culpan lagun izan ceran, ala penan izan bear dezula. Su andi ayetan zure toquia prestatua daucate: eta ori ceren zuc nai dezun, pecatua eguitean, edo lecu debeatuan oña sartzean. Deadar eguin nai dizut nere anima tristea: beguira, contu oña non ifintean dezun. Falsoan zoaz, beguira: contu infernuco leiza ondoan eman ezdezazun: Aditzen ez dezu? Añ gorra zaude? Ceruco Aingueru eta Santuac: deadar nere animari, eguiozute deadar. Ay, ondaitzen naiz: itotzen: naiz Ay Cernetaco Erreguiña, lagun zadazu. Nere Jesus maitea, betor zure escu amoroso, ta poderoso ori: betor nere Aita, nere Jauna, betor.

Ea, zure deadar indartsu bat eguidazu, bildornadin. Arren nere pecatuen demboral gaizto onec murguildu, eta onda eznazala, Jauna: infernuco putzuaren atea nere gañean ichi ez dedilla seculaco erremedio gabe galdu es nadin

Indazu Jauna, San Pedrori becela, zure escu bedeincatu ori, libra nadio. Ah! ta nere desdicha onen guciscoa dala, orregatic ere casi sentitzea ezdet, eta casi sentimentu gabe es-cua escatzen dizut! Ichasoaren erdian ondaz-zen arquituco banintz: cer antsiaquin deadar eguingo nuque: Ay! itotzen nago! Ay! ito-tzen naiz!

Bada cer? Infernuco ichaso ondo gabea ica-ragarriago ezta? Ta or betico ondatzeco zorian nere burua icusi, ta nola deadarcia dezeguiten ez naiz? Baña cer diot ondatzeco? Baldin nere pecatuen leizondo izugarri, eta locaitz itsusia nastu ta itorie banago? Cer eguin aldezaquet bada? Nere viotzeco indar guciaz deadar eguin. Aoa necatzen bada ere, viotza necatuco ezta. Viotza urtu, eta deseguin artean issilduco ez naiz. Salva nazazu Jauna, salva nazazu: nere culpen locarda onetatic atera nazazu deabruac becela, infernuan onda eznaidin. Libra nazazu Jauna eta ez gueyago zure ofensaric: munduco gauzac gatic, ez zu galtcezo peligroan gueyago sartu. O Jesus izan zaitte nere salbadorea: zugar dau-cat nere esperanza gucia.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Ay Jauna, eta pecatnari cer gorrotoa diozun, bada aingueruac ain ederrac, aberatsac, eta zu-re doayez beteac cirala pecatnagatic etziñen

barcatu; cer izango da bada nizaz, gueroenean pecatuan arkitzen banazu, jaquiña da barcatuco eztidazula. Eta criatura aín altuetan castigo aín arrigarria icusirie: nola ni icaritzen ez naiz, eta are gueyago ni culpaz beterie, eta lur puzca billau bat izanie? Aingueruac ala condenatu; eta badezu zue Jaincoaren cecularie, zuri barcatuco dizola? Ay culpa ascodituzu, eta Jaunaren Justiciaren ezpata ya zure contra descargatzeco dago! O cer golpe izugarria! Demonioac esan bezate nolacoa dan.

Bada ay zure tristea! Golpe ori bera; eta aserre guztiaz dator zure contra. Beguira, contuz golpe onetatic igues eguizu: bestela, pecatuan bazande, Jaunaren aserreac arrapatuco zaitu. Pecatu laster utzi, eta orrelaco peligro, eta pausoetatic zoaz igues. Bai nere Jauna, bai, nai det igues eguin, eta lenago ill pecatura biurtu baño. Lenecoen barcacioa indazu, ta ez arren Jauna zure aserrea nere contra descargatu. Zure piedadeari, Jauna, ta ez nere culpai beguiratu. Zure justiciaren aserrea quentzeco, Jesus zure seme maite gurutzean josiarri, beguira zayozu. Neretzat barcacio esque dagoquiza. Beguira zure semearen arpegui eder sintua ta nere pecatuaquin ichotua. Ispillu au da nere ampara. Au beguien aurrean ipiñico d zut. Zue nai dezu ta eder deritzazu: orregatic bada, orren amoreac gatic, escatzen dizut Jauna misericordia, eta erremedioa,

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Lapur batec bere lagena castigatzen icustean eta are gueyago bere lapurreta jaquiña dala deritzanean, eta ecin igues eguin duela, cer bildurra dauca? Bada aingueru gaiztoetan Jaincoac eguin duen castigua nie icusi, ta nola bildurtzen eznaiz? Ta are gueyago, Jaincoac nere barren gucia, ta pecatu secreto guztien herri daquiela? Ta ecin igues eguin? Estura onetan cer eguingo det? Ay Jauna, badaquit, nere culpa guciac daquizquitzula, ta eguiten nituanean zu beguira ceudela! Eta ecin iñora igues eguin? Cer eguingo det, eta nora joango naiz Jauna, ezpada zugana.

Zure onetan etzin, eta esango dizut: Jauna, nere pecatuac ecin contactu ala, guciz andia dira, baña zure misericordia andiagoa da. Ez arren, aingueruaquin becela nerequin eguin; orobat mereri dedala icusi, ta icaratzen naiz. Misericordia nizaz Jauna. Pecatarien eriotza eztezula nai ezpada converti, ta vici dedilla, diotzu. Bada arteen dizut zure itza; eta beguira Jauna, eguiazeo erreguearen itza dezu: lenago mundua galduco da, zure itcean zue saltatu haño. Ea bada, ori cumplitu ezazu nere Jaincoa zure ontasuna gatic cumpli ezazu Jauna. Ta baldia bear becela convertitua ezpabago, arren converti nazazu, ta eracutsi zadazu nola ondo ori eguin.

Zu cera nere maisua: nola eguin bear det, nola damua iduqui eta esan bear det, damu dedala Jauna? Bada, damu det milla bider esango det, damu det viotzetic, eta milla vider damu det, zu ofendituaz. O seculan peccaturic eguin ez banu! Zu ain ona heran, damu det Jauna zu ofendituaz, ez seculan peccaturic gueyago. Lengoa deseguitea nere escuan balego, milla bicitzaren contuan balitz ere: O nola gucia deseguingo nuquean! O damu eta deseo au nere leucaquean! O nere Jesus arren zure arguia, eta gracia indazu: nere viotzeco indar gucia, ta aldetequean intencioric garbienaz damu ori nic iduquitzeco!

Zure amorioa, zure penac, eta zuc, nere culpa gatic zure viotzean iduquitzen duen dolore, eta sentimentu gorrotoz betea nere damu ordean izan vitez Jauna. Ay! Ta onec estora ta naigabearen pasicaz, zure negarrac eta odola atera eizquitzen! Eta cer? Zuri negar eraguin, eta odola emanerazo, eta neri negar malco bat ere ez? Zu negarrez icusi, eta negar eguingo ez det? Nere anima arritua, beguira Jesus onari oracioan, odolezco negarrac ematen; eta ez bere peccatuac gatic ceren etzituon, ezpada zureac gatic. Nola urtutzen etzerat? Bada or zaude arri haten guisa bada ere. Jesusen negarrac, eta odola arriac berac beratzeco poderosoac dira. Baldin ur tantac, arri haten gañean escotan eroriaz, zulatzen, eta

desequiten badute; odol tanta preciosoz ascotan eroriaz, zure viotza bigunduco dute. Baita ala ni ascotan Jesusen oñetara etorrice naiz ta deseguin artean, presto au utcico ez det.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

O cer caltea anima baten soberviac eguiten duen, bada deabruen guisa cerutic infernura botatzen du! Pecatu au nigan oteda? ay cein bildur naizan soberviac galdu nazan; dicha, ta doaric asco zuten aingueruac baña orregatic ere, humildadeac falta eguin cien. Bada cer izango da nizaz, baldin virtute au falta bazat? Beste doai, eta gracia banitu ere nic daquidana da, estimacio eta honra zale naizala, ta zuzaz Jauna, eta zure doayaz aztutzen naiz, nereac, eta neregandic banitu becela. Libra nazazu, arren Jauna gaitz eta vicio itsusi onetatic, eta zure gracia indazu beti humil izateco; bada eguiaz eztaguin humil, ala sobervia naizan: ta arrazeric asco det, sobervioa naizala pensatzeco. Ecer gauza onic nigan bada, eguiaz Jauna, zurea da: nic ezdet, eta ez naiz ni becatua baisen. Ezagutceco au ondo indazu beti zure arguia: eta gauza on gucien gloria, zurea becela, beti zuri eman dizudan.

GURE GURASOEN

EDO

ADAN GUCIEN AITAREN

PECATU TA ONEN CALTEAC.

LENENGO CONSIDERACIOA.

O guizon itsua nora zuaz? Adan cer eguiten dezo? ; Sagar bategatic nay dezu Jaincoa galdu? ; O bocadu garestia! ; sagar baten gusto beltza? Orren guebhan daucazu Jaungoicoa? Seme batec plazaren erdian esango halu, sagar bat nayago duela bere aita baño; edo sagar bategatic bestec aitari hofetada bat ematen utzico balu; edo berac gucien aurrean emango balio: cer esango guenduque? O gaiztoenaren seme lotsagabea! Cer eguin dec? ; Cer merceder? Puscatzea merceder, traidorea! ; Baña ay! ; Norc acusatzendet? ; Noren contra suae artzen naute? ; Seme ori bera ni banaiz?

Nic aingueruen aurrean hofetada nere Jainco, eta Aita onari emandiot: ontasun eta Jaun auzdiari, ceñen aurrean aingueruac icara dauden. O traidore lotsagabea! Nic, eta Jaungoicoari? Nic, ta sagar bategatic? Nic, eta ceruaren,

eta lurraren aurtean? Milla zati eguitea, ondo mercei det. Betico zugarrac guchi dira ne-rezat. Cer esango det Jauna, cer arpeguiaz zure beguietan jarrico naiz? ¡Ay ene Ay ene zori gaiztocoa! ¡Ay ene dicha gabea! Cer eguin det? Onelaco traicioa? onelaco zoraqueria? Nic ori eguin det? Ay! ez daquit cer esan, eta ez cer pensatu.

Baña nere Jaun maitea, negarrezco iturri bi nere beguiac izan bite. Ay! nere bici guztico miña, eta negar gaya badet. Eta onelaco falsia eguin didan gorputz oni nola gusto emango diot? Ah nere etsairic mortalena! Nic emango dizut zure merceia. Lotsaren pasioz Jauna, cer esan, eta cer eguin ezdaquit. Alere ni negarrez zure oñelan urtucoco naiz: orrela nere viotzeco damua eracutsico det. Eguña Jauna, Eguña. Ay eta cein deseguin! Penitencia bada, ta ori eguin dezaquet. Misericordia bada Jauna, misericordia, erremedioa, eta vici berria.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Adan paraisotic deserritua izan zan, eta ni cerutic. O erri eta locu venturosoa! Eta nola deserric onetan contentu, eta gustoric hilla desaquet? Cembaitec esaten dit, orain vici naizan astean atseguin ardezala. Baña nola contentu artucoco det, deserric onetan nagoela? Negarretaco lecua, eta penitenciaco dembora da au.

Ez arren, Jauna, permiti ni eraqueria emate. Ez naiz aspertuco adiaz, eta suspirioz, nere burua onelaco desdichan icusirie. Nere beguiai atsedenic ez diet emango, nere errian sartu artean. O cerua, cerua! O erria, ta nere erria! O eguiazco vicia dutenen erria! O corte soberanoa! Or dago nere ondasun guztia, or dago nere jabe, erregue, eta anima garbien esposa. O Jaun ta esposo guztiz gozo ta maitea! Zu gabe ni nota nagoque? Or dezu nere violetza, or dezu. Eraman didazu, ta or bici naiz, eta emen zu gabe iltzen naiz. O zure amorioz azquenic deseguin banedi.

Baña ay! Orrela izan bear zan, eta orrela eguin ez det. Ay uso baten egoac banitu egaca igo, ta or atsedeteco! O cer negarrac Adanec eguingo cituen, sagar bategatic paradisotic deseritu ta icusi zanean! Ta ascotan, ta guchia-gogatic, nie ceruco ateac ichi, eta negar eguingo ez det? Misericordia nizaz, Jauna, ez nequien cer ogniten nuen: piedadea deseritu pobre onezaz, ceren negarretaco ibai onetan nequez beteric eta pecatuen locaitzean odaturic nagoen. Nere Aita misericordiazcoa, ta consuelo guztien nere Jaungoicoa! Piedadea arren, Jauna, nere suerte desdichadu onotan. Ta bada, Aingueruac becela, castigatu ezazu, ezpada Adani becela echeden: deseo irazaqui bat indazu, lurreco gauzac azturic, bacarric nere cerua billa dezadan. Nere culpa eguiaz-

co penitencia eguiteco gracia betor: ta bada nie eguin al gucia da guchi, edolaric deseo chitezco andia izan bedi. Indazu azquenic gracia, emendic aurrera eguiazeo deserritua beccela lurreco gaucentzat vicitzeo ta ceruraco bidezcoac beccela, zu billatu, servitu, ta betico amatzea. Amen.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Onola sogue guezurtiac bere engaño, eta promes falsoaz Adan zoreraci zuen, Jaungoicoa bezala izango zala esanaz! O eta cembait aldiz orrela ni ere engañatu nauen! Emengo honra interés, eta gusto pecatu eraguia didatenac cer dira? Quea beccela guciac deseguin ciran. Eta eriotzaco orduan orobat izango ezta? Cergatic bada nere etsayac engañatu nauen, ta orain engañatzen nauenean fiatu naidet? Ta infernura botatzeagatic cer eguin ez daquianaren consejua cergatic artzen det? Demonioac cer aguintzen dit berari jarraitzeagatic? Ceruco gloria? Ez eguiequi; ezpada infernuco tormentuac. Ta orañ engañatzeo esqueintzen dizquidan ecerez quera edo ondasun gucien basca edo ceboagatic, betico eriotzaren amuari elduco diot? Arraiche batec ere, ori icusi ta jaquiñic eguingo ezluque.

Ay bada, anima nerea, ay! Beguira ondo: gozoa iritziagatic aurrean ipintzen dizuten bo-

cadua: or dago, or dago barrenen eriotza
 beticoarea amua: infernucopozoya, ta ve-
 nenoa or dago. Neri sinisten ezpadidazu, sinis-
 ta zayoza Jaunari, ceñac dion: Pecatu eguiten
 duenaren anima ilco da. Beguira Adanec jan-
 zuen sagarraren gustoa ceñ laster igaro zan,
 ta ondorea aimbeste urtean ceñ samiña izan
 zan. Beguira deabruac gozolan emancien lo-
 cadu beltza infernuan ceñ garratza condena-
 tuai biurtu zayen: ta ez orain bacarric, ez-
 pada secula gucietaco samiña.

Besteren buruan calte au icusi, ta nola be-
 guiac arguitzen ez dituzu? Ceren beguira zau-
 de? Zure ganean caltea icusi artean? eta erre-
 medioric ez dezala? Ta obeto, Jaungoicoac e-
 guiten dizun mesede ta ematen dizun dembo-
 raz baliatucopozera? Baldin Cirau batec eldu
 balizu, edo venenoz betericaco sagar bat jan ba-
 cendu: Ah ceñ gogotic erremedioric dan sami-
 ñena ere artucopozenduquean! Edoceñ diru gas-
 tatucopozenduque. Bada infernucopozueac peca-
 tuaz eldu dizula, eta pozoyez betericopozaudela
 icusi, eta nola zaude orrela? Ah betico iltzen
 duen pozoya da? Ea jaiqui zaitelozpisu orreta-
 tic, ceñean sarturic zauden. Vicia acabatzen da.

O nere Jaungoicoa! Infernucopoz venenoz nere
 etsayac onela nere anima betedu! Ay nere tris-
 te galdua! gaitz onentzat cer erremedio eguin-
 go det? baldin balitz mundu guciaren costuan
 ere? ceñ pocie billatucopoz nuquean! Ea bada,

nere anima, berri onac: erremedioa badezū, eta doaric. Cer erremedio da eta nere emango dit? Erremedioa da Jesu-cristoren odola, eta doaric emango dizu, gurutzean zugatic ill arte-rano, ta infernucō gaitz orretatic libratzeagatic iñuri zuenac. O Aita nereā, ò ceruco Aita; nola nic misericordia andi au alaba dezaquet? Ori gucia nigatic eguin dezu? O nere Jauna, eta nere amorio guztia! Zure odol gucia, ni salvatzeō eman dezu? Orrelaco amorioa eta orrelaco erremedioa? Ta ori doaric prest daucazula?

Ah Jauna ondo garesti costa eitzazun bada zuri! Baña zure ontasunac au eguiten du. O alabatua izan dedilla ontasun ori ta eternidade gucian iduqui dezazula! Izan zaite fiñ gabe poderoso, jaquinsu, ona, ta justua: ala cera eta beti izango cera, eta chit atseguin det: biz ordu onean eta betico. Cer nai dezu, Jauna, nigandic? O! Badaquit, zuc cer naizun! Ni zure odolaz aprobechatu, ta nic zu amatzea. O cer dicha ori, zor dizudana pagatzeco! O ceñ doaric ematen zadan! Añ guchi ezcatzen zadan ta añ justua ta guztzeōa; eta neretzat añ baliosoa, non ta obeagoric extan. Ama zaitzadan, bada nere Jaungoicoa, eta viotz guztitic: indazu gracia, amorio au, bici naizan artean egunero, ta andiago izan dedin, eta ceruan beti ama zaitzadan.

BACOITZAC BERE,

ETA NIC NERE PECATUEN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

Aingeru gaiztoac, eta Adanee eguin zuena ain gaizqui baderitzat, nic eguin dedanez, ¿cer iritzico diot? O egun illun tristea, ceñean lenengo pecatu eguin nuen, ta pena guciz andi pisu, ta cabn gabetara sujetatu nintzan! Colera batean guizon bat il banu, eta guero urcazeco zorian nere burua icusi eta cer sentituco nuen? Bada nere anima tristea, egun artan eguin cenduen zoraqueria gatic, zure etsayen atzaparretara, eta betico infernura sentenciatua zaude. Norc sentencia onequin bocaduric, gusto eta descansuric ardezague? Badirudi, ezagutzen, eta sentitzen ez dezula, eta amets balitz becela sartzen dezula. Bada contu eguizu orain bertan Jaungoicozren ministro, edo justiciaco juraduac gaiztaqueria andi batean arrapatu, eta beraren tribunalean presentatu eta eriotzaco sentencia ematen dizula: eta demonioac eraso ta infernuan sartzen zaituztela.

Cer esan, cer eguingo cenduque, erremedio gabe, ta betico leizondo artan, eta tormentuz erretzen icusico baciñs; O erregalo garestia!

O gusto samiña! O pecatu garratza! Bada orrela, eta belico tormentuen azpian egongo cerra. Biur zaite zugana anima tristea. Beguira ondo eguiatz, eta fedez, sententia zure contra emana dago: eta asco, ta aleguin guciac eguin badituzu ere deseguin dan ezdaquizu. Eta ondo iritzico diozu, jan edanian erregaloac billatzea, eta echean dan onena zuri ematea eta honra, eta puestoric andienac, eta guciac zu alabatzea? Ezta burlen, farren, jolasen, atseguinen eta banidadeen dembora au; ezpada negarren, llantuen andia eta deadarrena: penitenciaz viotza deseguin eta trucatzeco: eta ez nola nai, ez honrac, eta ez atseguinac billatzeco baicic guciac onpaan cere burua icusi nai izateco; eta zure gustoaren contra dan gucia gogotic, eta viotz guztiaz villatzeco.

Eta oguei, edo oguei eta amar urtean penitencia eguin badezu ere, ez necatu, ez aspertu, ez utzi ceren barcatua zauden ez daquizon. Eta mundu guztia esana gatic santu bat cerala penitencia ez utzi ceren barcatua zauden ez daquizon. Bada quizu Jaincoa dalajueza, ta aren juicioac emengoetatic besteric dirala. Eta oracio aldia lueiac iduqui arren, ta ceruco consuelo asco ta milloi asco anima convertitu arren, milagroac eguin, ta mundu gucia zure ondo-
ren ibilli arren ez zure puestoa utci, ez penitencias aspertu ceren zure sententia deseguin dan ez daquizon; eta au ezpadezu, guizonen

alabantzac, honrac ta gustoac cer servituco dizute? O Jauna, ceñ eguia andia dan eta ceñ importantea au! josi ezazu ondo nere viotzean beti humill nabillen. Zure ontasuna gatic, nere contraco sententia deseguin ezazu, ceren pensatzeac, zu Jaungoico poderoso, ceñen contra inore quemenic eztuen, condenatu nazula, icara andia ematen dit.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Penatic culpa ateratzen, edo ezagutzen bada, infernucoc penaquin castigatu ta ere, bear becella, edo diña castigatzen ezdan culpa, cer izango da? Pena ta aldiran icara garrienac pensa itzatzu, ta guciac batean dolorezco suz, eta garrezco lar idiqui, eta ezorrac puscatzeraño, eta beste milla tormentu elcarrequin, eta eternidade guztian ori gucia gucki da, infernuan pecatu mortal bategatic ematen danaren aldean: eta ori Jaincoaren magestadearen contra erendan. Gorputzean senti alditezquean tormentu guciac baño andiago da Jaincoaren arpeguia ez icustea, ta ez icusi bearra.

Eta beguira orain, zue milla pecatu mortal ceñ erraz egom dituzuu. Cer $\frac{1}{2}$ Papirota baten bildar cera, ta castiga onen ez? Cer zoraqueria da au? Anima nerea, zure amorioric badezu? Ondo beguiratzen badezu, zure gorrotea dez. Batec inor aborreitzen duenean ari bi-

cia quendúaz contentatzen da; baña zu aimbesteraño aborrecitu cera non orrezaz contentatu elzera, ta gañera eriotza animacoa, ta betico tormentuac ematen diozcatzu. Ay nere itsua! Cer eguin dezu? Zuc cere burua ezpatan sartu dezu: zure escúz eriotza artu dezu. Fin edo calu gabeco pena badaquizu, cer dan? Urteac urtearen gañean bein eta ascotan contua gatie ecer ezta: eta penac gueyago dira: caburic ez dute.

Jaquizu bada, zure aleguin guciaz andiagota andiago pecatua zuc pensatu, ta ezagutua gatic, millatatie bat ez dezula berez daneraco ezagutu. Nela eciñ inore Jaungoicoa ceñ andia eta ona dan ezagutuco duen: ala aren ofensa edo pecatua cer dan inore eciñ dan becela ezagutucodu. Eta zure vici guztian pecatuen artean egon eta cer eguiten dezu? ¡Ay nere galdu bearra! ¡Ay ay eun milla bider zori gaiztooa ceñean pecatuac eguiten asi nintzan! Nere Jaungoico guciz ona ¡Ez dedilla arren orrelacoric gueyago guertatu! Misericordia nizaz eeren chit bearrata desdichadua negoen. Baña zure oniasuna andiago da nere miseriae baño: ez oni beguiratu, ezpada zure piedadeari. Zugan dago nere esperanza gucia, eta ala ez naiz galdua izango.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Nere culpae gatic mereci nuen Jauna, infernuco

su eta garretan erretzen luti erremedio eta es-
peranza gabe egotea. Baña zu añ ona neretzat
izan cerea, non ara bota ez nazun. O nere Jauna,
nere Aita, eta nere Jaungoicoa: nere am-
orioa ta on gucia! Nic nere naizan baño, nere-
go cerade zu. Ontasun au nola pagatuco dizut?
O! eta mingañ bat ta viotz bat dedan becela,
nilla ta milloi asco viotz ta anima banitu, gu-
ciaquin zu alabatzeco, ta amatzeco! Cer eguin
dezaquet Jauna, bada seculaco infernutic li-
bratu nazu? O cerbait, asco zugatic eguin al-
baneza! O zure amorioz urtutzen banintz! Cer
naizu, Jauna? Nic zu servitzea? Ona bada non
nagoen zure betico servitzari, edo eselavo.

Ta nola esclavoac berenac ez diran, ezpada
beren Jabeenac; ala nic ez det nai nereia izan,
ezpada betico zurea: ta ez ayec becela bildur-
rez, baicic amorioz gucia zurea izan nai det.
Zure amorioan iracequiric vici nai det. Betor
zure Jaungoicozco sua, ta erre nazala. Diceca-
dan neri ta gueyago ta viciroago zure amorioan
erre nadin. Bedeinca eta alaba zaitzadan Jauna,
ta naizan ta dedin guciaz ama zaitzadam. Nor
zu becelacoric? guztia cagoquizu, Jauna, ta
chit ederqui. Ea Aingueru ta Santuac, nere
Jauna alabatzen lagun zadazute. Ta ceren,
zue mereci dezuneraco Jaun andi au gucia ecer
ez dan, zure ontasun, jaquintasun eta miseri-
cordia paregabecoa betico ta bear becela, ala-
ba zaitzala. Nic zu amatzea naizu? Bada nic

neran baño gueyago amatzen zaitat, ceren aín
ena ceran ta ceren zuri, ¿cer du cer icusi?
Zuri, neroni baño gueyago zor dizudan. Betor
Jauna, zure amorio eguiazcoa, viotz guztitie
egunero ta Leti gueyago, eta obeto ama zai-
tzadan.

Ah! infernua mereci nuela, naidezu nic zu
amatzea! Satanasen esclavo billau izatea me-
reci, eta aingueruen oficioa nic eguitea naizu?
O nere Jainco maitea! Secula gucietan alava-
tua, ta glorificatua izan zaiteala! Nola Jauna,
zure amorioan erreco naiz? Nola atsegin, ta
gusto emango dizut? Cer eguin ezdaquit. Zure
gusto ta vorondatea eguiten eracus diazu. Orra
ni cer naizan orrembeste zuri zor, eta ama-
tzen etzaitut! bada zu amatu bearrean, egu-
nero pecatu gueyago eguiten det. ¡O esquer
gaiztoco traídore itsusi lotsagabea! Ala izan
naiz, ez det ucatzen. Baña, Jauna zu cera ne-
re erremedioa: zu ni billatzera, ta salvatzera
etorri cinan. Ori eguizu, eta barcatu ta salva-
nazazu zu beti alabatzeco.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Ni baño pecatu guchiagorequin infernuan cem-
bat daude? Eta ni vici naiz, ta ceruaren es-
peranzan. ¡O misericordia andia! ¿Cer dioa
cerutic infernura? Cer icusi renduan, Jauna,
nigan mesede au niri eguiteco? ¿Cer, nere vici

gucian zu ofenditzea baicic cer eguin det? Zue deitu, eta nic ez erantzun. Zu golpeca nere viotzean deyez, ta ni, ateaic ichi ta gorta. Ay ta cembat bider otses zu nere viotzeco ateaic in, ta ni beste aldera! Ta orregatic sufritu, ta berriz deitu didazu: ta batzuetan, amarez ta erregalos; hesteetan, icaraz ta bildurrez. Ta ni itsua ta gorra, ta pecatu gueyago eguitten; Beste ascori echeden ez, eta neri echeden ta dembora gueyago eman didazu. ¡Obedinecatua izan dedilla betico zure ontasana. Esan oida, gauza ona galdu arte ezagutzen ezdala. Contu eguin nai, bada besteac becela galdu naitzala, eta ayec becela castigatu nazula. Ay Jauna: niazaz cer izango zan? Cerua galdu seculaco, eta cer sentituco nuen? Cer, nere lurua consuelo eta esperanza gabe icusirie? Cer, su ta llama infernucoetan erretzen icusirie? Cer, demonioz alde guztitic beteta icusirie? Ay pensatzeac ere icara ematen du: cer litzaque igarotzea? Ta orain orietatic libre nagocla, ta cerozren- esperanzarequin! Aleguñaz, ta postaca infernura ninjoala, zue gueldtu nazu Jauna! Ondatzera, eta deabruen atzaparretara, eta zue escua eman didazula; alabatuco zaitut Jauna beti, ceran zure escu bedinecatua eman, ta libratu nazazu. Jaungoicoari esquerrac: graciaic eta esquerrac Jaunari milla bider.

O nere Jauna, ta cembait zor dizudan. Ain

obligatua nago, non cer esan, eta cer eguin ezdaquidan. Contentuz ta penaz deseguin nai nuque: contentuz ceren ainbeste gaitzetie libre nagoen: ta penaz, ceren ain esquer gaiztoa naizan. O nere aita guciz amorosoa; bada zu cera, ta aitac becela amatu nazu, indazu, ni zure ume ona izatea. Damu det Jauna, ta vlotz guztitie damu det zu ofendituaz, ceren ain ona ceran, ain aita onguille amoriozcoa, eta esposo guztiz gozoo. Damu det orregaticzure ontasuna ofendituaz, propositu firmearquin ez gueyago peaturie eguiteco. Ni zure graciarequin, Jauna obeto vicico naiz.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Jaungoicoa! Zu neri beguira ceundela nic ofenditu zaitut! Ta ez beguira nola nai, ezpada neri favoreac eguiten: eta ni lotsarie gabe zu ofenditzen, eta zu orregatic ere, on gueyago eta gueyago neri eguiten! Zu ain aundi, eta poderosoa; eta niñ billau ecereza, eta orregatic ere sufritu nazu! Beste ascori vicia quendu, eta infernura erortzen utzi diezu; eta ni ez nazu utci, eta ez hacarric sufritu egun batean baicic, ainbeste urtean, ta ez peatu batean baicic, ainbeste millatan. Nic nere peatuac beti aurrera, eta zue orduan beneficio gueyago! Cembait eta ni gogorrigo eta etsayarren obraac eguiteco, ambat zu berago deitzen,

palacatcen, eta Aitaric amorosoenaren obrae nerequin eguiten! O ceñ itzu, gogor, eta portitza zuretzat izan naizan! Ta zu Jauna, ceñ gozoa, eta amorezcoa neri echedeten.

Lasterca ni infernura nijoan, ta zu otsez neri. Ni beti gorra, eta zure deyai egun, aste, eta urte ascoan erantzun gabe! Ay Jauna! Eguia esatera, badirudi, infernuratzea gatic ecin gueyago ala nic eguiten nuela, eta zuc eragozten eta guelditzen ninduzun! Beste asco zure justuaren aserrea descargatu eta condenatu dituzu: ta ni ez! azquenic zure amorio guztiaz: ots eguin, eta lo pisu artatic atera nazu, eta nere beguac arguitu dituzu nere desdieha icusi eta zugana viurtzeco. O nere Jesus guez gozoa! Misericordia onezaz cer esango det? Ni salvatzean cer cijoaquizun Jauna? Bacenduan nere bearric? Ez eguiequi. Baño ontasun fiñic ezluena infinito ta zure izan. O! izan zaite ordu onean! O cer gloria dezun Jauna, on guztizeoa izatean! Izan bedi, izan bedi ordu onean: atseguin det Jauna; izan bedi eternidade guztian.

Ontasun onetan, zure graciaz daucat ceruraco nere esperanza gucia. Beste ni becela, vici eiran asco infernucoc zuloetan ondatu, ta nic zure glorian zu icusteco ta gozatzeco esperanza andia daucat. Ta au izan diteque? Enemigoen atzaparretatic libre nagoela! Betico vicia uste dedala! Demhora orretaco eman zadala, eta ce-

ruan zu icusi uste zaitudala, nere Jaun guciz ona, ta guciz ederra ! O cein misericordia paregabea nerequin eguin dezun. Ea anima nere, alaba eta glorifica ezazu ontasun au zure viotz ta deseoc ceruraño jaso ta bedeınca ta alaba zazu ontasun infinitu au. Dembora onetaco eduquitzean, cer dicha dezun, ondo ezagutu ta alie ere ondoena orrezaz balia zaite. Bai Jaun ona, nere viotza zurea da, ta ez nere: seculaco ematan dizut, zu beti servitze-co; zure vorondatea beti eguiteco zure gracia indazu.

PECATUAREN GAÑEAN
IRU COLOQUIO EDO ORACIO,
IRU GAUCETABACO.

BATA AMA VIRGIÑARI, BESTEA JESUCRISTORI,
 TA AITA ETERNOARI BESTEA.

*I*ru gauzac edo graciac dira: lenena, gure peccatuac ondo ezagutu eta orien eguiatzco damua alcanzatzea. Bigarrena, lengo vicimodu zarra eta eragabecoa icusi, eta vici berria eta Jainaren vorondatea beti eguiteco gracia. Irugarrena, munduco bide galduac condenatu, eta utzi, eta vanidade gucietatic igues doguigun.

AMA VIRGIÑARI ORACIOA.

Jaungoicoaren Ama, eta nere Ama Andre maitea. Nere pecatuac consideratu, eta icara andiac artzen nau. Icusi, ta pensatu det Jaungoicoac nerequin cer ta cembait eguin duen, ta arrituric nago. Egnia da, ta icosten det, nere pensamentu, hitz, obra eta gauza gucietan chit eragabe, chit gaizqui ibilli izan naizala. Vicimodu berria artzeco, eta mundu galdua utzi, eta nere Jaincoari jarraitzeco deseo daucat. Nere deseo ona da, baña nere argaltasuna andia. O Virgiña Ama, eta paregabea! Zu cera peccatori tristeen amparo, eta consueloa! Onen eta zure chit premia andia daucat. Misericordiazco Ama cera: izan zaite nere Ama: eta zure seme maitegandic nere deseo au, eta nic eguin ditudan pecatu gucien damu andi bat alcanza zadazu.

Ez det Andrea, mesede au nic mereci. *Ala dá.* Baña ez neri beguiratu, ezpada peccatarien Ama piadosa cerala. Beguira zayozu arren nere miseria guciz andiari. Pobre eta miserableac cer eguingo du, ezpada aberatsen atee-tara allegatu, bere llagac aguertu, eta bere premiaz escatu. Ea bada, gucien Ama Andrea: limosna bat esqueco pobre miserable onentzat. Pobrean guisan deadarrez isilduco ez naiz. Chit aberatsa cera eta guciaren jabea: ni bereiz chit pobrea. Ea ceruco Erreguiña, limosna bat

Andrea. Pobre bear oni begai onez beguira zayozu. Pecataria naiz: cer miseria andiagoric! Baña peccatarien ama zu cera, ta izan zaite.

Acorda zaite zure semeac nere premia estua icusi ta limosna andi bat eman cidala eta zan zuri esatea: *Andrea, orra zure semea*. Pecataria ni izanagatic, zure semetzat ni artzea, zure semeac nai du. Ea bada, nic ez mercei arren, zure semeari diozun amorioa gatic, ar nazazu ni. Zure semeagatic escatu ezquero, ¿cer eguingo ez dezu zue? Bada zure semeac ni artzea nai du: eguizu au, ta zure semearen amorez, eta aren icenean eguizu. ¿O ta ceñ pocie, arc aguinteen edo nai zuen guztia eguin oicenduen! Bada berac encomendatu cizun, semetzat ni iduquitzea. Eguia da; ain gaiztoa izan naiz, non zue utzitzea mercei dedan. Baño tola zure semea gugatic ill zan, ez arren ni utzi. Beguira, Andrea, peccatari galduac gatic arc bere odola eman, eta gurutzearen oñean zu egotea nai izan zuen zue aren odola icusi, eta peccatariac oyei laguntzeko encargatu cizquitzun.

Ea Amarie onena, beguira zure semeari, ta gugatic esayozu lengo zure itza: *Ardoric ez dute*: eta zue esaten badiozo, nere conto, laster ta seguru nere biotzeko epeltazunaren ora ardo guztiz gozo, ta indarisa biurtuco duela, eta zure erreguz nere vici galduaren amoriozco damu andi bat, ta viciera berri santu bat, zure amparoan, eta zue naizun becela

eguiteco gracia emango didala. Ala izan dedi-
lla. Amen.

JESUCRISTO GURE JAUNARI ORACIOA.

Jesus, nere salvadore ta amorio gucial Nic ez mereci arren, favore bat eguin bear didazu: ta da zure merecimentu, zure penac, zure odola, llaga ta viotzeco amorioa nigatic Aita eternoari presentatzea. Badaquit nere Jesus ona, zue ori eguiten badezu, nic deseaten dedana alcanzatuco dedala. Zu cera Jauna, seme guztiz amatus, ceñean aitac bere atseguin gucia ceucan, eta beti daucan, eta chit pocie beti aditzen zaituena; Cer costatzen zatzu bada Jesus nere guztia? Zu gurutcean nigatic esqueñ ta sacrificatu ciñan; ta saerificie ta ofrenda bat issillie deadar andiac eman cituena ceruraño, eta aitac zue nai dezun gucia eguiteraño.

O ofrenda gaciz preciatua; lengo Abel justuaren odolac baño, deadar obeto zureac eguiten zuen; zure amorio guciaz ni aberatsago utzitezco, eta orain zure aitari presentatzecco zure llaga idiquiac cerura eramán ciñituen. Ea Bada gure paqueguille maitea; itz bat atera zazu, ta eguiña dago gucia. Zure aitac esana dauca: esca zayozula ta gure animac zure erenciatzat emango diquitzola. O cer, dicha ta cer gure gloria; Aitac nai du zue escatzea eta zuri ematea. Ea, erregu zayayozu arren nigatic, ta ni se-

guru zurea naiz. Cerura zu igo, eta badaquit, lurrean baño ceruan amorio guchiago ez dezula, ezpada oro bat. Ta bada lurrean ni peccatari onegatic Aitari erregutu ciñion: O nere Redentore ona! Cergatic ceruan oraiñ eguingo ez dezu.

Emen zure odola, eta vicitza nigatic eman cenduen, ta oraiñ or itz bat ateraco ezdezo? Emen odolezco icerdiac, eta dolorezco negarrac nigatic eman ciñituen, ta pensa diteque oraiñ or itz baten mescede au eguingo ezdidazula? Ez Jauna: ez neri orrelacoric gogoratu, Ta peccatarric galduena ni izanagatic, beragatic zure billa nator ta zugar daucat nere confianza gucia. Ea bada, nere Jesus ta jabe maitea, zurea ni izan bear det. Ez neri beguiratu, ezpada ni erosteco eman cenduen odolari: onegatic nere peccatuen barcacioa esca zayozu zure Aitari, eta oraindañoco nere vicitza galdu eragabearen damu, eta gorroto eguiazcoa emandizadala, eta zure amorioan viciera berri santu bat, eta zure viotzean eriotza on bat eguiteco gracia, Amen.

AITA ETERNOARI COLOQUIO EDO

ORACIOA.

O Aita eternoa, nere Jaungoico guciz poderosoa! Emen nator Jauna: emen nator ni peccatarric andiena ta zure magestade andienaren aurrean presentatzera atreyitzen naiz. Badaquit

Jauna, zure ontasuna, zu becela cabu gabe, edo infinito dala. Onezaz baliztu nai det. Eguizu arren, ez nic mercei dedan becela, ezpada zu cerori ceran becela. Ay Jaun justua; arrigarriac, itsusiac ta chitasco dira nere culpac, ta zure contra nic eguin ditudan ofensac. Ala ezdet mercei zue neri beguiratcea; baña zure seme maiteac mercedu. Oni beguiratu ta onec nigatic eguin zuenari, eman cidan itzari, eta eracutsi cidan amorioari atrevitzen naiz Jaun andia, zure beguietara aguertzera ta humil humil zure magestade aundiaren aurrean-jarri, eta escatzera.

Jesus zure seme guciz santu, guciz bedein-catuaren ieenean, bada ta aren amorez, nere culpa gucien bencario osoa escatzen dizut. Indazu, arren Jaun guciz ona, Jesucristoren amorioagatic, zure argui bici eraguille bat, nere igaroco biciera galduaren eragabea ondo ezagutu ta bear dedan viotzeco damu, eta propositua, eta zue nai dezun diñaco penitencia eguiazcoa eguiteco gracia. Onequin batean, beraren ontasunagatic, indazu emendic aurrea nic beti gucian, eta guciro zure voroodate guciz santua eguitea. Onelaco dicharie nic nerez ez det mercei Jauna, baña zure seme arantzaz, eta iltzez josirie gurutzean dagoenari beguira xayozu. Ari beguira, eta ez neri: ta nere pecatuac andiae badira ere, are andiagoc dira aren mercecimentuac. Ari beguiratu, eta zure

justiciaren aserrea bigundu ta acaba begui, ta belor nere gañera zure misericordia eta amorioa.

O Jauna! zure semeac eman cidan itza, edo-
cein ere gauza, aren icenean escatzen nizuna,
zuc emango cinidala. Badaquit aren esana zuc
eguingo dezula. Orain bada, nic favore au
aren icen santuan escatzen dizut: eta beardan
fede, intencio, gogo eta aleguin guciaz escatu
jainizunque. Zure semearen amorez eguizu Jau-
na. Gracia au neri eguitea, zure semearen hon-
ra da. Ta bada zuc bera nai dezu aimbeste
honratu, orretaco neri mesede au eguidazu.
Jesus maiteagan daucat nere esperanza guztia,
cerea bera dan zure semea, zuc nigatic vialdu
eta emana, nere erremedio, libertade, salva-
cio ta gloria vicia: berari gloria gucia zure-
quin, ta Espiritu santuarequin, nere Jaun, ta
Jaungoicoa. Amen.

*Coloquin edo iru oracio oyec beñ, eta beriz,
eta ascotan, eta chit soseguz equin bear diva:
eta are gueyago ondo confesatzeco bat prestatzen
danean, fedeaz, eta confianzaz viotzeco amorio,
damu, eta propositua eguitzeco.*

ERIOZAREN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

ONere Jaungoicoa: ceñ gauza cierto, eta jaqui-

justiciaren aserrea bigundu ta acaba begui, ta belor nere gañera zure misericordia eta amorioa.

O Jauna! zure semeac eman cidan itza, edo-
cein ere gauza, aren icenean escatzen nizuna,
zuc emango cinidala. Badaquit aren esana zuc
eguingo dezula. Orain bada, nic favore au
aren icen santuan escatzen dizut: eta beardan
fede, intencio, gogo eta aleguin guciaz escatu
jainizunque. Zure semearen amorez eguizu Jau-
na. Gracia au neri eguitea, zure semearen hon-
ra da. Ta bada zuc bera nai dezu aimbeste
honratu, orretaco neri mesede au eguidazu.
Jesus maiteagan daucat nere esperanza guztia,
cerea bera dan zure semea, zuc nigatic vialdu
eta emana, nere erremedio, libertade, salva-
cio ta gloria vicia: berari gloria gucia zure-
quin, ta Espiritu santuarequin, nere Jaun, ta
Jaungoicoa. Amen.

*Coloquin edo iru oracio oyec beñ, eta beriz,
eta ascotan, eta chit soseguz equin bear diva:
eta are gueyago ondo confesatzeco bat prestatzen
danean, fedeaz, eta confianzas viotzeco amorio,
damu, eta propositua eguitzeco.*

ERIOZAREN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

ONere Jaungoicoa: ceñ gauza cierto, eta jaqui-

ña dan eriotza! Ta ceñ asturic ni vici naizan!
 Zuc, Jauna, esaten didazu, eta nie daquit,
 len, edo guero azguenic ill bear dedala. Orre-
 gatic ere nere viotza emengo gaucetan sarturic
 dago, ceren utzi bear ez banitu becela begui-
 ratcen diedan. O! ta ceñ ichua alde onetatic vi-
 ci izan naizan! O ceñ zoratua ill bear ez banu
 becela! Erremedio gabe ill bear det? Bai. Or-
 dua etorricoda, ceñean eguna asico det, eta
 gauric icusico ez det: edo gaba asi, eta egunic
 icusico ez det? Ordua etorricoda, ceñean
 anima au arrancatua izangoda gorputz one-
 tatic, ta au ill otza, desfiguratu, ta ichu-
 sia utzico duen? Bai. O trance arrigarria! Cer
 icara eman bear dezun! Ay ta nie ecin au quen-
 du, escusatu, eta ez igues eguin.

Certaco, bada nere viotza josi nai det gaur,
 biar utzi bear ditudan gaucetan? Certaco, or-
 ren laster utzi bear ditudan ondazunac eta
 interesac gatic galdu nai det? Emengo honra
 eta estimacioac gatic neri certzat? Naiz ondo,
 naiz gaizqui nigatic diotela; certzat? Bada ill
 bear det, eta guizonen esanae erio tristetic li-
 bratuco ez naute. Certaco oriei ondo iris-
 teagatic necatu, bada orien hitzac eriotzan
 ecer baliatuco etzaizquit. O dana dan becela,
 norc leucaquean! O pisu justuan gucia pi-
 satzen baguendu! O gauza guriac bear be-
 cela, norc estima litzaquean! Cerucoac, ce-
 rucoac becela, eta lurrecoac lurrecoac becela!

Guezurrezcoac guezurrac becela, ta eguiazcoac eguiac becela. Ah! Orain puntu onetan erioac anima ateratzen balit, cer esango nuque munduco honra, ta ondasun, nere viotza lotu eta iduqui, edo arrastatu zutenac gatic.

O ceñ burlatua arquiteco nintzaquean! O no-la nere eroqueria condenatuco nuquean! Noiz artean bada, noiz artean, vanidadea billatuco det? Noiz juicioan sartuco naiz? Noiz oñ azpian honra, ta guezurrezco esanac utzico ditut? Cer? Ta honra pusca laño bategatic eternidade guciraco nere anima galdu bear det? Quea pusca bategatic ni orrela galdu? Ta nerequico aicezco eta aiceac daraman esamesa batec gueyago pisatuco du, pere salvacioac baño? O cembait diauden infernuan orrelaco: Cer esango dute bategatic, eta guizonen estimacio char bat ez galteagatic! Neri orobat guertatuco otezat? Icus ten, eta ezagutzen det, gucia vanidade eta zorakeria dala, ori ponsatzen, eta esaten det ascotan; eta acabatzen ezdet, eta ori bear becela utzitzen asi ere ez naiz: badirudi honra, eta estimacio ero ori nerequin bat eguin, ezurretaraño, eta vietzaren erdiraño sarturic dagoela.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Jaun soberanoa! Cer da au? Ill bear ezbanu becela vici naiz. Noiz artean ló pisu

onec iraungodu? O desdicha, eta ay nere desdichadua! mundu iren esamesen Jainco guezurti au noiz lurrera, eta oñpera botacodet? Noiz milla pusca eguingo det? Ay Jauna, nie ecer balio ez det: chit argal, eta nageia naiz! Zugana nere beguiac jasotzen ditut: lagun zadazu, galdu ez nañin. Nere Jesus ona, zure piedadezco begui orieci biurtu itzatzu nigana, ta zu eeranagatic, ez arren permiti, aicezco honra orrec bere ondoren ni eramatea. Bada zuc zure Aita eternoaren gustoa hacarrie billatu cenduen eta gendeen esanae ecertan iduqui etzinduen: eta orregatic deshonran lapur biren erdian gurutzear iltzera etorri ciñan: arren, honraren vanidade beltz oraindaño arrastatu nauen au, nie eguiac arrastatzeco indazu indar, eta bear dedan gracia.

Ay Jauna, poderosa cera, ta zure bear naiz. Armatu fuerte au viotzeco gaztelutic ateratzeco zure beso fuerteagoaren indarra bearda. Ea lagun zadazu Jauna, eta zurequin batean etsai onen contra eriotzaraño nie pelcatuco det. Aice utsa ta vanidadea da honra eta estimacio gucia. Nere eriotzaco trancaez acordatuco naiz beti, eta orrequin quea beccela honra ori deseguingo da. Ta baldin azquenic nere gorputz au ere lurrac jateco utzi bear baden, cer zoraqueria da, au servitzen, eta erregalatzen, nere vicia igarotcea, eta are gueyago nere anima galtzeco peligroan? Aragnia servitzen vici bacerate, illoce-

rate, dio San Pablo: baña espirituco indarra araguiarren obra, eta erresabioac sugelatzen badituzte, vicico cerate, edo araguaia cervitu, eta betico ill bear det, edo araguaia mortificatu, eta betico vici bear det. Bietatic bat seguru izango da.

Araguiaren gustoac chit laburra ta dembora guchico dira. Ta orren dembora guchico atseguin itsusi bategatic betico nic galdu naico det? Non da juicioa? Ta nere vician nic cerquin det? Araguaia servitu, eta nere anima galdu. Baña ay ene! Ay! Orain ere ori servitzen, eta erregalatzen det! Animo, bada, eta fuerza: ceruco erreinoac fuerza nai du, eta fuerza eguitez dutenac daramate. Ea, nere anima, gorputz oni fuerza eguiozu, bada laster utzi bear dezu. Beguira, dembora guchi dezu: fuerza eguiozu. Beguira, infernura zaramazqui, fuerza eguiozu. Beguira, ceruco gloria dijoaquizu. fuerza eguiozu. O nere Jauna, zu ceranagatic indarra indazu, orrequin nic emendi aurrera guerra vicia nere araguiari, eta onen griña gaiztoai eguingo diet. Ezagutzen det bai, nere etsay dala eta onen adisquidetasona falsia dala. Baña, Jauna, gauzaric dan erracena zu gabe ecin badet: gaitzic andien onetan cer eguingo det? Betor bada zure gloria, zue nai dezuna nic beti eguiteco, Amen.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Ill bearra cierto da, eta badaquit: Noiz, non, eta nola ezdaquit. Consideracio au iracurric dedan ezdaquit. Gaztetan, ala zartu ezquero, ganaz ala egunaz eriotzac arrapatueo nauen ezdaquit. Nic daquidana da ergai edo momentu bat cierto ezdedala. Jesucristoren eguia ta jaquintasunac berac esaten dit, beguira nagoela, ceren eriotzaren egun, eta orduric ezdaquidan: lapurren guisa, guchien uste danean, ta bat lotan edo ardura gabe dagoenean etorri oidala. Egua au aditu ta nor icaratzen ezta? Ta nor ajola gabe egon diteque? Ay! Ta nola nago ni prestatu gabe? Nola nere eriotzaco ordua baniequi, ta cerua escuetan banueca becela?

Gauza izugarria! ¿Onela eriotzac ora'n baño len artu banindu, asco gazteago artu dituen becela, nizaz cer izango zan? Ta nere peccatuen artean artzen banau, nizaz cer izango da? Cembait bider jolasean, ta farrez, peccatuz beteric egon naiz? Eta ló eguiten det soseguz, alacoric ez balitz becela? Jaungoicoa nere contra asarreturic, eta ni farrez, eta ni lotan? Jaungoicoa bere ezpata maguitic ateraric, ya neri golpea emateco, ta ni añ ajola gabe? Ya infernuan ondatzeco zorian ni, eta demonioac neri bultzaca, eta ni órren ajolagabe, Jauna, zure golpea descargatu bacendu? cer

izango zan? ; O nola infernuetan seculaco erretzen egongo niritzan !

Ta misericordia onegatic cer zor dizut? Cer costatzen eizatzun, golpea eman ta ni zure etsai au castigatzea? Baña ay! Ez castigatu, baicic can deitu, avisatu, eta zue erregalatu nazu? O bedeincatua betico izan zaiteala! Zure ontasun andia ezagutzen, ta a'eguin guciaz alabazten det. Clit obligatua nago, eta cer esan ezdaquit Jauna: bada ez beñ, baicic ascotan echeden izan didazu. O misericordia esan al baño andiagoo! Eta orain, Jauna, cer naizu nigan dic? Jaquiña da, ta badaquit, nere Jabe maitea. Nere animaz ondo beguiratu, eta iltzeco becela bici nadilla. ; O eta cein gauza justina aguintzen dezun, eta onetan cembait dijoaquidan zure esana eguin eta obeto vicitzean!

Bada orrela Jauna, eta eriotzaren golpea beguiz daucazuna becela vicico naiz: beti ordu orren zai egonge naiz, eta lotan ere bildur ori viotzean iduquico det. Ta bada, zure piedadeac dembora emandit, penitencia, eta damuz baliatu nai det. Viciera zar galduco contuetan sar gaitcan Jauna, ta vici berri bat zurequin latean asi dezadan. Nere gustoen contra beti peleatu, ta eriotza on bat billatu, eta echogongo det. Orain bereala iltzeco becela vicico naiz. O au eguiten banu! O cer dicha, eta munduco gaucetatic nere viotza deseguiteco nola lagunduco litzaquesa! O eta gaurco egunean

oriec. utzi, eta ill bear banu becela vici banintz!
 Au eguin dezadan Jauna, eta orain artean be-
 cein itsu ez nadin izan, Amen.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Eriotzaco ordur cierto edo jaquiña ez bada ere,
 badaquit nere viciaren dembora laburra dala:
 Larogueti urte gueyenaz izan diteque. Baña epe
 luceagoac arditzagun. Demagun milla urte bi-
 ci nadilla: orrembeste iñor vici izan ezta Edo
 nai badezu, bi milla urte. Dana dala, azque-
 neco egunean nere burua icusi nai det. Gue-
 roenean au etorrico da: eta contu ori eguin,
 ta orretan pentsatzea, chit ondo da. Eriotzaco
 gaitzac ematen dit. Ah! Ta norc daqui, bat
 batean illico naizan? Ay, ta nor onezaz icara-
 tzen ez da? Beintzat eztaquit, cer gaitz nere
 atzeneco izango dan, eta ez noiz, ta nola. Ez
 daquit modorra, bereala juicioa quenduco di-
 dan bat, izargo dan, edo itoric, edo ezpa-
 taz asco becela josiric izango dan. Bein ez:
 gucia nai becela izan bedi.

Izan bedi bi milla urteco vicitza, ta orietan
 nai adiñ: ta gueyago honra eta hacienda, gus-
 to, eta atseguñac: itz batean munduan desea
 alditequean gucia cumplitu, ta betea deda-
 lu: eta ori gucia alaric pena eta quezca gabe.
 Bi milla urteac igaro, eta il bear eta atzeneco
 gaitzac ematen dit, neregan ta juicio osoan be-

ti nagoela. Dembora nola dijoan nere eriotzaco ordua badator, eta eguin contu, orainchen dala. O cein indar gabe, eta quemenic ezdedala arquituco naicen! beguiac ondaturic, ecer ez daquidala: ya oñac oztu eta anima falta zait: oñaceaz, ta viotzeco naigabeac estutu ta eriotzaco icerdi otzac ematen dit. Ebecoac badator, eta arpegui erori tristean, eta beguietaco illuntasunean badaquite, bereala ill bear dedala.

Laster, laster, diote: Oleacioa eman bequio. Badator presaca Jaungoicoaren Ministro Sacerdotea: Olio santuarequin beguietan ematen dit, esanaz: *Uncio Santu onegatic, eta bere misericordia chit piadosoagatic, beguiac equindaco pecatuac Jaincoac barca dizaizquitzula.* Eta onela beste sentiduetan. Amen, diote guciac, eta nic ere albadet esango det: Amen. Itzecoen letania asitzen da, ta guciac diote: *Ora pro eo: Orate pro eo.* Santuac nigatic erregu dezatela: eta albadet nic ere esango det. Bularra estutu ta anditzen zat, ta asnaseric ya eciñ artu det. Santo cristoia eta candela escuetan eman eta nic eciñ iduqui, ta bestec lagundu bear. Oñaceac, icarac itonayac ematen didate. Medicuac dio pulsoric ez daucadala: ta icusten det nereac eguin duela, bereala iltzen naizala.

Trance estu onetan gogoratzenzat: gaur, ta orain Jaungoicoaren tribunalean aguertu bear det, gaur, orain nere viciaren conta eman bearra det: ta betico saluacio, edo condenacioa

ren sentencía, erremediogabe artu bear det. Ay ene, ay Jauna! Nere igaroco vicitzaz orduan cer sentituco det? cer nere gusto, honra, ta vanidadeaz? Icusico det oyen zale, ta billa ibilli nintzala, eta oyec guerra vicia eguiten didatela. Ay, certan vicitza igaro det? Ta igarro gucitic orañ cer daucat nie? ecer ez: beintzat gustoric baterez. Penac, eta latzac, eta garratzac: eta gorputzecoac aiñ andiac dirala, animaco oyec ascoz ere andiagoac dira. Vicitzan atera dedan irabacia da, onela erreben-tatzen iltzea. Ta ez ori nola nai, ezpada ill, eta nere anima eternidade gucico tormentuetara condenatzea. ¡ Ay irabacia! ¡ Ay caltea!

Cer da au? Nere Juicioa non zan? Oneta-co vicitza ain lucea Jaungoicoac eman cidan! Eta nie au nai ta billatu izan det? Cembait bider avisatua izan naiz, eta belarriac ichi ditu? Nere viotzean issil mandatu, edo bere inspiracioac Jaincoac eman eta nie berariaz oriee aztu, ta casorie eguin ez? Cer? puntu onetan icusico nintzala ez nequien? Bai. Ay cer lan- cea jocatu dedan! Atseguin laburrac gatic betico tormentuac: honren quea gatic betico desonrac! Ta betico suac nola eramango ditut nie? Nola au beguiratu ez nuen: edo nola ichutu nitzan? Erioa becelaco gauza izugarriac, icara ematen etzidan? Su gar beticoac bildorra sartzen etcidaten? Ascotan iracurri, *szuz*, eta aditu edo pensatu duen; ascotan nere

oneraco Jaungoicoac esan cidan. Baña nic far-
ra eta burla eguiten nuen. Bada orain nic cer
eguingo det? Ay nere Jaungoicoa! Au cer da?

BOSTGARREN CONSIDERCIOA.

Ea, trance estu onetan alde gucietara begui-
ratu, eta cer erremedio dedan icusi nai det.
Anima nerea: goya eta bea, alde bata ta bestea,
igaro dana ta etorquizuna, orain danarequin,
ondo beguira dezagun. Ay, ta cer ispillu tris-
te ez icusteco obeac! Alde guztietatic nequea,
eta alde gucietatic naigabea! Gora beguiratzen
badet, icusten det Jaungoicoaren aserrea, eta
onen ezpata maguitic ateraric, nere gañean,
eta golpea emateco zorian. Jaungoico guztia
nere contra dagoela icusten det: eta guciz jus-
tua becela, arrazoi andiarequin, eguin dioz-
candan ofensa itsusiac gatic, aren ontasun, pie-
dade, eta aimbeste beneficio, nola eguin diz-
quidan, nic ecertan iduqui gabe.

Bera beguiratzen badet, leizondo edo zulo
andi illun bat, su ta gar icaragarriz betea neri
beguira dagoela, icusten det, ta an asco dea-
bru asarre, beren atzaparraquin nere eraso,
eta nere zoraquerien pagua emateco. Ezquer-
retara beguiratzen badet, aimbeste demonio
asco, trance onetan estutzen, eta icaratzen nau-
tenac daude, eta diote, gaizqui bici izan zana,
ezdala arrazoi, ondo iltzea, eta anima gorput-

zetic atera orduco, prest daudela berequin infernura eramateco! Escuietara giratzen ba-naiz, Aingueru Santu, Jaungoicoaren mandatariae an daude. Baña Jaungoicoac oyezaz bialdu cizquidan mandatu, edo inspiracioaz nie caso-ric eguin ez det.

Igarotaco nere bicitzara beguiratzen badet, dana gucia pecatuz, ta Jaungoicoaren ofensa, ta aserrez betea icusten det, nere gustoac acabatu, eta tormentu biurtu dirala. Ordu presente oni beguiratzen badiot, bereala iltzen naizala daquit, eta munduan gueyen nai nituen gauzac, adisquide, eta haciendac ecer baliatzen ez didatela. Aurrera, edo etorquizunari beguiratzen badiot, contu estua, eta eternidade guztia neri beguira daucat, eta daquit, ecin atzera biurtu, eta erin orrela ere nagoqueala. Ay cer estura ta cer ansiac! Ay cer eriotzaren miñac, eta cer infernuaren bildurrac!

Orain galde nai dizut: anima nerea, nola vici izan naico cenduque? Cer penitenciac eguin izan? Nola Jaungoicoaren gauzai beguiratu izan? Chiquitic andira zure pensamentu, hitz, ta obretan nolacoa izan? Bada orain eguizu orduan naico dezuna. Ea bada: bijoaz nigan-dic: ta bijoaz ordu gaiztoan larreco deseoac, eta betoz cerucoac. Quen ortic honra ta vanidade, ta torpeza itsusien deseoac: quen haciendaren deseo eragabeac: eta oyen lecuari betoz, nere anima, Jaincoaren deseoac. Mun-

duze nai duena esan beza: naiz santua, naiz zoroa naizala. Mundua, eta munducoac neretzat ill bitez: eta eriotzaco orduan naico dedan gucia eguiten asi nadin. O eta erioaren ispi-llu triste onetan ondo beguiratzea, ceñ gauza andia dan! Ta azquenic onetan icusico ez naiz? Nere eguitecoa au ezta? Bada cer eguiten det? O nere Jauna! Indazu arren onetaco zure gracia, ez hitz bat, ez pensamentu, eta ez gauza chiqui, eta andiric eguiteco nic, ezpada orduan naico dedana, ta orduan naico dedan iutencio, ta zue nai dezun vorondateaz. Amen.

SEIGARREN CONSIDERACIOA.

Estura onetan, bi milla urten cabuan, ta alde guctic, antsiaz beteric nere burua illteco zorian icusi, eta beguirada berri bat obeto eman nai det trance onen gañean. Ay! Pensa-teac icara ematen du: pasatzeac cer eguingo du? Orduan, bada, nic cer sentituco det? Orain añ erraz galtzen ditudan ordu oyetatic bategatic cer emango nuque orduan; baña Jaincoac dembora eman didan ezquerc ondo da, erioarequin barruca berriro nere burua icustea. Onetan cordea galtzen det. Credo, credoa, sinisten det, diote guciac. Esaten asitzen dira; baña nic ecin esan. Viotza lutoz betetzen zait,

ta sentitzen det, anima gorputzetik deseguin, eta badijoala.

Anima ertzetan daucat, eta alegoñaz, nere viciaren atzeneco gauza becela, neque andi artan creôa esatera animatzen ta saiâzen naiz. Ay anima tristea, zuzaz cer izango da? Batetic aingueruac, bestetic, deabruac dau-de. Ay ceñena izango otecera? Ta onetan icusi bear naiz? Ah nefe Jaun piadosoa. Dedan dembora onetan, uztazu negar daguidan. O norc viotzeco deadarric andienac, igaroco vicitzaren negarretan eman litzaquean! Ta bada puntu artan lecuric izango ezdet, oraiñ au soseguz artu bear det. Credoasi, eta acabatu ecñic, atzeneco iru asnaseetalic bat estu estu eman det. Ay pecatari tristea, ta galdua, Jaungoicoari aimbeste falsia eguin, eta aren etsai cerana!

Are estuago bigarren asnasea artzen det, eta eguin contu, puntu artan bertan, arrazoyaren uso ezquero vici gucian eguin izan dedan ona, ta gaitza beguietan jartzen zadala. Ay ceñ coatu, eta arrazoi gabe vici izan naicen, ta ceñ estua artu bear zadan! Azqueneco asnasea ematen asitzen naiz. ; O puntu! O instante! ; O momentua! ; O demboraren ergaya mereci edo desmereciaren acaballa! ; O onetan anima ateratzen zait! O momentua, cincillic eternidadea daucana! O momentu, eternidade guztia ondoren dacarrena! Ay! Ay! Jesus milla

bider. Puntu artan nola arquiteco naiz! Justua ozta salbatzen bada: peccatori onezaz cer izango da

Au icusiagatic ere badirudi, calloac eguin eta magoala, onelaco consideracio dan fuerteenac ere neri mellarie ez eguiteco. Nor au icusi, eta ondo vicitzera, erretiratzen ezta? Nor ondo il-tzeco prestatzen beti egongo eta jarrico ezta? Nori onec fuerza eguingo ezdio? Bada nola neri eguiten ez dit? Nola illa becela bertatic vici ez-naiz? Ea bada, beñ edo beñ, nere eroqueriac acaba bitez: nere trazac, nere andinai, jaquin nai, estimacio, gusto eta erregaloen deseoa, beste vanidadeaquin beude betico. Nere Jaun-goicoa, ta onen vorondate santua nai det, ta ez beneric. Ill bedi beste gucia, eta ni beste gu-ciarentzat ill nadin. Jaungoicoa bacarric nere viotzean beti vici dedin, Amen.

AMA VIRGIÑARI COLOQUIOA.

ANDRE gucien artean bedeincatua, eta gure Jaungoicoaren Virgiña Ama maitea. Nere ani-ma, eta gorputzarequin aurrera pasatu baño len, nere atzeneco trance au zuri encomendatu nai dizut. Munduco ichasø nazu onetan, zu añ izar ederra cera: nere ecaitz eta peligroric an-dien onetan, arren zucendu nazazu. Esperanza eta consolacio guciaren Ama, ordu estu onetan penaz eta antsiaz itotzen dagoen oni atseden, eta consueloa emayozu. Nere etsayac, dembora

acabatzen zayela icusi, eta perseguitu, juicioa galerazo, eta beraquin ondatu naico naute: arren ordu artan zue lagundu, eta libra nazazu.

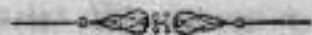
Ama guciz santa, eta piadosa: izan zaite orrela neretzat. Bertatic orduraco nere quima ematen, eta viotz guciaz, fede, eta esperanza osoaz encomendatzen dizut. Zue zure amparoan artzen banazu, seguru nago. Ea, bada ni peccataria, zure mantupean arnazazu. Nere peccatu andiaz azturic, eriotza on bat segura zadazu. Dicharic andien au Jesus zure Seme, San José zure Esposo, ta San Joaquin eta Sta. Ana zure guraso maiteac gatic escatzen dizut, graciaquin zu alabatzeco glorian, Amen.

DEMBORAREN GAÑEAN CONSIDERACIOA.

Ill, eta gorputz, eta animari beguiratu baño len, demboraren laburtasuna, eta merecitzeco dembora nola acabatzen dan icusi nai det. O eta cein laburra dan! Atzeneco asnasea eman, eta ya demboraric ezta. Ah! Lencheago bazan! Ta onetan cincillia eternidade guztia dagoela! Ta dembora ori nola nic aprovechatu bear nuquean? O cembait dembora galdu izan, eta galtzen dedan! cein guchi estimatzen dedan! Escua emango balitzat, dembora pusca batean nai dedan adiña urre artzeco: Ah! nola puntu-

rie galdu gabe, demboraz baliatuco nitzaquean, eta are gueyago, laburra izan, eta ezbanequi noiz acabatuco zan! Ta cer? Demborac guchia-go balio du urreac, ta ondasunac baño? bada-quizu cer balio duen?

Zure animari galde, eriotzaco ordu estuan icusten danean, munduco ondasun guciac baño, ordu laurden bat gueyago estimatuco luquean? Guchiagoan irabaci, edo galdu liteque cerua. O cer ansiaquin dembora precioso onen puntucho bat ere ez galtzeco, nic ibilli bear nuquean! Eguarguia degun artean, Jesucristoc dion becela, gabiltzan gueroco gau illunac arguitzen baño lenago. Dembora momentu bacear bat galtzen badet eternidade guztiraco ori galdua det. Eguia da, dembora galduaz, edo nere culpaz damu izan dezaquet; baña beñic beñ, dembora galdua, galdua betico gueratzenda; orrez ecin balia liteque. Igarotaco dembora igaro zan: etorquizuna eztago nere escuan. Oraño instante au det nerea, O nere Jaun andia, cer eguingo det? nere igaroco desdicha, eta culpa barca zadazu; eta oraingo demboraz zure eternidadeco gloria irabazten lagun zadazu.

GORPUTZ ILLAREN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

Eguia da, animac gorputzetic irten, eta bereala Jaungoicoari contu ematera joan bear duela. Ala ere soseguz au artu nai det, eta nere modura baguiratu. Contu daguidan, bada ill eta bereala gorputzarequin cer pasatzen dan, eta ori enterratu arteraño, anima beguira paratzen dala. Icusten du nolacoa, ceñ ichura gabe, ichusi, ori, illun, ta ill otza gueratzen dan. An daudenac, beguiac ichi, besoac compendu, eta ill jancia ecartzen didate. Batzuec eta besteac ni icustera sartu, eta laster dijoaz nigandic iguesi, ceren ni icusiac icara gogorra ematen dien: ta presa andia prestatzeco, eta lembait len enterratzeco eramaten dute.

Onetan ill campayac asitzen dira: Batac ta besteac galdetzen du. Nor ill da? Urlia. Jaungoicoac contu on ardiozala: eta bereala aztu, eta beren eguitecoetara dijoaz. Ill jancia artu, ta ni ez icusteagatic beguiac beste aldera biurtzen dituzte. Beso bata batera, bestea bestera, eta burua bere aldera erortzen zat. Gueroeneac ill jancian sartzen nante. Ah tristea, munduco ondasunetic cein guchi daramazun obira! Echeandan erroparic zatarrena; eta onena

balitz ere laster zurequin ustelduco da. O ceñ guchi baliatuco zaizquitzun aide ta adisquideen negarrac !

Gorputz ori noren escuetan ibillico dan eta nore eleizara eramango duen ez daquizu. An zulo andia prestaturic egongo da, eta Meza esan, ta bereala an sartuco zaituzte, ta zure gañean lenagocoen ezurrac, eta lur ustelac botaco dituzte: nola nai calcatu, eta zapalduco zaituzte: eta losa gañean bota ta alacoric ezbalitz becela, guciac dijoaz jatera, edatera, eta galanqui farra eguitera. O eta zu ceñ bacarric ondatu, eta betico azturic gueratzen ceraan.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Emen, nere anima, estacio bat daguigun: beguira zure gorputza lurpean, eta nolacoa guelditzen dan. O gorputz galdua ! zu cera nie aimbeste erregalatu, janci, eta apaintzen cindana ? Zugatic nere Jaungoicoaz, eta animaren salvacioaz azturic vici nintzan ? O nola ceunden, eta nola zauden ! Lengo janari gozo, eta erregaloac non dira ? Soñecoac, eta galac non dira ? Joyac, ondasunac, eta gorputza servitzeco biribillaturicaco beste gauzac non dira ? Guciac eguiten cizuten erreverencia, zure honra: puntu, eta orien deseo vanuac non dira ? O aice utsa !

O nere Jauna: eroqueria oriec oñ pean utzi

eta arren indazu gracia, zuri bacarric laztan estu estu bat emateco! Ay! Ta gauza orren charccerezac zugandic ni aparta nazatela! Gorputz aberequin bat, ta orrec baño loyago dan onegatic Jaungoicoa nic ntzi dezadala! Cer gauza altuago, eta obeagoric, Jaungoicoa baño? O cer zoraqueria nerea! Ez arren Jauna, orrelacoric permititu gueyago. Ay cer ofensa eguin dizudan! Orren gauza atsa, eta itsucia zu baño gueyago estimatu det? Nere gorputza cerda? auts pusca bat. Bada autsa becela tratatu bear det. Ta nola ill ezquero calcatuaz quejatzen ezdan, ala nic ere, illa becela quejatu bear ezdet. Oñpean guciac eduqui nazatela: ori dagoquo gorputz oni.

Beter Jauna, zure arguia, ondo icustero oguei edo berroguei urte igaro, eta nere gorputz au nolacoa egongo dan. Emen buru ezurra, an beste ezur utsac. Ay cein aztua! Berreun urte igaro eta cer izaago da? Ta orain honragatic cer dioten, nigatic cer senti duten beguiratzen det. Ay nere desdicha! Ay ceñ ichua ibilli naizan! Oñ azpian emendic aurrera gorputz au, eta vanidade gztia eduquico det. Gorputz illari, auts ustelari becela beguiratuco diot. Lagun zadazu Jauna, zuretzat bacarric vici nai det.

BACOITZAREN JUICIO,

EDO PARTICULARREN GAÑEAN.

LENDABICICO CONSIDERACIOA.

Ill ezquero, zure gorputz ori arrac jateac, ecer esan nai eztu. Animam dago contua. Gorputza usteltzen utzi, eta orain soseguz, gure erara, animari jarrai diozagun. Goacem bada, nere anima Jaungoicoari contu ematera: baña Jaungoico bati ceñaren Justicia ondo gabea dan: Jaungoico guciaren berri daquien bati. Ah eta ceñ urruti danden guizonen juicioac Jaunaren juicioetatic! Ah! Ez campotic dirudienaz, ezpada barrundie eguiaz danaz, are juzgatzen du. Ay, Jauna: nola contu au emango det? Nola irtengo ote naiz? Eternidade gucia dijoa onetan, eta secula gucietaco cerua, edo infernua. O! O! cer itsua!

Orain cer izango dezun jaquin bear dezu. Ta contuetan alcantzatzen banaute, nizaz cer izango ña? Cer contu det: ta Jaungoicoaren juicio onetan gauzac nola dijoaz? Ay ta ori norc esango dit? Juicio onen tela icusi duten batzuequin contu eguin nai det, an cer igarotzen dan nie icusteco. Contu dagnidan, bada, arguitasun eder bat icusten dedala, eta Aingueru chit

eder asco: oyen erdian anima bat, emen munduan chit azta, eta guizonen artean chit utzirikaco pobrecho batena: onec coroa guciz eder bat daramala, eta musica chit asco suavea-requin Aingueruac cantatzen diotela modu onetan: Nequ triste euriz, eta nequez betea zureztat igaro zan, eta udaberri gozo belicoa etorrico da. Ea anima fiel zorionecoa, aleguera zaite, eta zure Jaunaren atseguinetan sar zaite. O cein berri onac! O cein suerte dichosoa! O neque ondo eramanae! Suerte orregatic cer egingo eznuque nic? Orren truquean, munduco neque, eta penac cer dira? Religio batean cocinari, ontci garbitzalle humillena izatea penitenciaric arrigarrienac eta arrastacaco vicitza bat eguita Coroa ori irabazteagatic cer da? Ecer ez, O Aita, Ama, aide, eta adisquideac, honra eta haciendac utzi, eta nere buru, edo vorondatea autsi ta ucatzea, dicha ori alcanztatzea gatic cer da? ecer ez.

Aurrerago noala, icusten det que izugarriceo odei illun bat, eta adia dolorezco deadar triste batzuec aditzen ditut: onetan demonio icaragarri batzuec beren erdian, dacarte itsatsiric guizon estimatu, aberats, jaquinsu bat, deadarrez diotela: Ea, vitoria, vitoria: guereaz irten guera: betor, betor, infernura betor. O! desdichaduac cer esango du? Ay ene! Ay ene galdua! infernucatequin erremedio gabe nago! O cer icara nic artu bear det, orrembeste guertatu-

co otezadan ! Ta igaroco here vicitzaz cer esango du orduan ? O cer gorrotoa, honra, eta gustoen contra artuco duen ! O cer aserre vici infernucoac artu, eta eciñ asperturic arrabiaz madaricatzen asico dan.

Madaricatua esango du, madaricatua izan dedilla nic jan nuen oguia, ta edan nuen ura: Madaricatua ni sortu ninduen aita, eta jayo ninduen ama: Madaricatua nere gustoac, nere honra, hacienda, eta jaquintasuna: Madaricatua izan nadilla ni beti, ta betico. Madaricatua izan dedilla Jaincoa, eta arequin dauden guciac. Galdua eta condenatua naiz. Onetan icasten det nola deabruac suz, eta garrezco atzaparraquin infernuaren ondarrera daramaten. Ah ! Puntu onetan mundura viurtzen uzten balidate ! Cer eguingo nuque ? Baña cer eguingo eznuque ? Orañ ezta dembora ! Contu ematera goacen O dembora, dembora ! O dembora gaizqui estimatua, eta gaizquiago igaroa. O dembora munduco ondasun guciac baño preciosoagoa.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Nere modua contu daguidan, bada, Jaungoicoaren Tribunalean sartzen naizala, ta jarlecu guciac eder batean Jesucristo eseriric icusten dedala, ta aren aldean Ama Virgiña chit santa, eta Aingueru asco. Beste aldetic chit demonio asco, nere vicitzaco liburua dacartenac: ta chit

-contentu, aucia claraa, ta sentencia berena
 -dutenac becela. Jaunaren Magestade aundia-
 -ren aurrean presentatzen naute, onec nie
 -eguin dedan guztia daqui, ta nere pausac,
 ta pensamentu, hitz eta obra guciac contuan
 dauzea. Aingueruac alduten erreverencia gu-
 ciarequin auspez aren Magestadea adoratu,
 ta cantatzen diote: *Santu, Santu, Santu,*
 ejercituen Janna: zurea da poderioa ta glo-
 ria: zure vorondate guciz poderosoari resisti-
 diozaqueanic ezta. Ta gucia isildu ta
 Bereala gure Jauna asitzenda, ta esaten dit:
 Nic vicia eman, eta gorde zaitut. Nic memoria,
 entendimentu eta vorondatea beste doai ascore-
 quin eman cizot. Nic pecatuaz zu galdu etzin-
 decen, zugatic guizon eguin, eta negar eguin
 nuen, gose, egarri, pobreza ta nequeac arto ni-
 tuen: zugatic azotatu, coronatu ta lapur biren
 erdian gurutzean josia izan nintzan. Nic an nere
 odola, eta vicia eman nuen. Cer nie zugatic eguin
 alnezaquean eta eguin ezte? Aimbeste urtean
 echeden, eta sufritu zaitut, misericordia, miseri-
 cordiaren gañean eguin, eta ceruarequin con-
 vidatusz. Orain bada, zuc esazu ta nie eman
 dizudanaz contu emazu: zugatic eman nuen
 odolaz contu indazu. Nere amorioari, aimbeste
 beneficio espiritual, ta demboral, nie eguin diz-
 quitzud nac, nola pagatu dituzun, eta nola
 erantzun didazun orain icusi dezagun.
 Ay! Ay Janna! Nere concienciac cer sentita-

eo du? Ay, ta cein alcanzatuá contuetan arquetuco naizan! Cer eguingo det? Cer erantzungo det? Cer esaugo det? Onetan demoniacae escuar artu, ta esaten didate: gurea da, gurea da, ta argatic Juez justua, entrega zaguzu. Liburuac idiqui: ta hitz alpercho bateraño, eguin dedan gucia contatren dute: Onelaco egunetan Jauna, ta onelaco lecutan alaco pecatu eguin znen: onelaco egun, ta onelaco bazterrean alaco pecatu: orren Jaincoa sabela zan: orren ideloa nonra zan. Gauza onen bat eguiten bazuen guizonen esanagatic, edo ondo iristeagatic zan. Certan dudatu eztago. Zure beneficioai ofensaquin eranzun die: bere pecatuquin onec gurutzean josi cinduen. Ascotan zu onen viotzeco ateetan deyez, eta idiqui bearrean, ateaz arpeguián eman eizun. Zure aviso, eta inspiracioai casorie ez eta ascotan ondo cequizula pecatuaz cerua galdu, eta gura esclavo villau gueratzén zala, orregatic ere seculaco galdu nai zuen. Bada berac nai zuen, berac paga dezala: bere merceduen pagua arbeza.

Juez justua nigana biurtzen dá, eta descargua eman dezadala aguinteen dit. Nere Aingueruagana biurtzen naiz, eta icara andiaz, nere viciairen procesoa iracurri dezala escatzen diot. Aingueru Santuac nere obra guoia, charro bat un pobrecho pati emaneraño, ecer utzi gabe diruac contatren dit: penitencieac eta beste virtutesc ere bai. Bata demonioac buria eguiten

dute, eta oriee Jaincoaren icenean, bear zan intencio, ta viotz onaz etzirala munduagatic bai-
cie. ; O cembait obra munduarequico onac, an utsac arguituco diran! Lotsatu, arritu, eta cer esan ezdaquidala gueratcen naiz ceren Jaincoagatic ecer eguia ezdedan. Emen Juezac nere sentencía artzeco, beguira nagocla aguintzen dit, edo ala contu eguingo det.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Ay! Cer izango da zuzaz, Juezaren Tribunaleco atectan sentencía echedeten zaudenean? Ay eta sentencía erremedio gabe beticoa! O cer belzzurriac, cer icerdilicac, cer bildur, ta naigabeac sentituco dituzun! Salvatuco oteceran, edo ez. Emen nie galde nai dizut: cer eguin izan naico cenduen? Cer vici modu artu izan naico cenduen? Vicitza naguiaz, edo guchi eguiñaz, ala gauza gucietan altzan ondoena eguiñaz contentuago izango ciñan? Ta estura onetan zaudela mundura viurtzeco lecuá emango balizute, ¿cer eguingo cenduque? ¿Cer artu, eta cer utzico cenduque? Zure pensamentu, hitz, eta obraenola ordenatuco ciaduque? ¿Nola esamiñatuco cenduque? Lengoen penitencia nola eguingo cenduque? Ah! Ceia viotzetie Jaincoari esango ciñoquean!

Jauna, penitencia eguiteco lecuá indazu: po-
cie, eta nere aleguin guciaz, vicitza icusgarri,

eta icusi eztan becelaco bat nie eguingo det. Orain bada, contuetara. Zue infernua mercei cenduela, Jaincoac dembora aueman dizu: bada orduan esan, eta eguingo cenduqueana, cergatic orain bereala eguingo ezdezu? Orduan juzgatu, ta gogotic artuco cenduqueana, oraingo zure obra, gogo, ta intecioen erregla cergatic izango ezta? O cein gogotic onena gucian orduan artuco cenduquean! Cergatic bada orain eguingo ez dezu? O nola zure salvacionaco egoquien zan estadu ta bidea artuco cenduquean! Cergatic bada, gaurtic biarrera, ta galtzeco, atzeraca ibilli gabe, orain ori artzeu ez dezu? O nola, zure anima salvatzea gatic, honra, hacienda, ta aideac utzi ta eere burua urcatuco cenduen!

Cergatic bada, orain eguiten ezdezu? Ea: chit gogotic artu bear det, orduan naico nuquean gucia, orain bereala asi, eta eguitca. Nai duena costa bedi, nere gusto, eta deseo gucien contra badere. Guciac baño nere salvacionac gueyago balio du. O nere Jauna, zure bear naiz: zure indarra betor. Zu gabe nie ecer balio ez det. Ea zure arguia betor nie ezagutzeco zure vorondatea, ta conveni zadan vicimodua, bere bereala artzeco. Nere Aingueru santua: nola eguingo nuque? Nere vicia nola zucenduco nuque? Virginia Ama guciz maitea: zuc ere lagun zadazu, ta Jaunari esca zayozu, cer nie eguitca nai duen eracutsi dizadan.

O Janna baltia daquidala! Ni beste bat barmintz Aingueruac cer erantzungo luqueala deritzat! Cer Ama Virgîna? Cer aconsejatuco luque Jesucristoe berac? Ea daquigun nola vici-tzea aguinduco liqueten? Oera bada, nere bidea, errelasse nere pensamentu, hutz, ta obrac izan bear dute: ta aurrera onela eguin dedan, ala ez, gau ero contuz osamiñatuco det. Aita Eterno, ta nere Jaincoa: Jesucristo zure semearen amarez, ta icenean, arren onetaraco bear dedan gracia indazo. Bada dembera eman didazu: ori nic galtzea, ez arren Jauna permititu.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Ay nere anima! Contu au garbitu, edo eman artean, nola atseden dezaquezu? Batez ere chit santuac berac onen hildurra, eta andia ceucata icusiric. Bada nola oi icaratuco ez naiz, pecatari aîn andia vici gucian izan naicela. Sobra pecatu eguin dituz: bareatuac dauden, ezdaquit. Gucien contu estua eman bear dedala, badaquit, ta Jaincoaren juicioa eguia bera dala. Eguin bear zadan carguaz ototitza bat arri-tzeco asco da. O nere Jauna! Bildur au beti viotzean josiric banenca! O nere vicico pauso guciac, eman bear dedan contu au beguion aurrean daucadala, ematen banitu!

Bada, anima nerea, juicio estu, aurrean daucazun au zure vicimoduraco freno izan bedi,

Ta gueroenest ere sententia bata, edo bestea eman bear bazat, eta salvacioa nic aimbeste deseatzan badet, eta orandano condenacioa ascotan mereci izan badet; arrazoi izango da, sententia bata eta bestea ematen zadala, nic contu eguitea. Orrela iensico det, cer sentitueo nuquean, eta salvacioaren gogoticago arturo det condenaciotic igues eguiteco. Obeto onela, merecimentuen penac icusi, Jaungoicoari, eguiten didan favorean, viciera santu batez pagaturco diot.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

Tenengo, nere buruari, peccatori galdu bati becela, bada ala naiz, beguiratu nai diot nere modura gauza oyec artu, eta aditu, eta soseguz contu eguin nai det: Jaunaren Tribunalero atetzan egon ezquero, sententia emateco, barrera deitzen, ta aguintzen didatela. An Jueza nerequin aserre dagoela icusten det. Ay nere Jesus ona! Zu aserre eta bere contra icustea nore sufri dezaque? Beste infernu edo penatic ez halitz ere, onegatic bacarric, munduco gauza gucisc gatic etziaduzquet ofenditu nai. Ta au nere vician nic hildu, au nic irabaci det? O nere desdichadua! Zure ao gozotic condenacioco itzac onzun bearra pensatuac berac icaratzen nau Jaun guciz poderoso, eta nere contra aserraturic?

Ay ene! Cer dolore izan diteque onen pare-
ric? Obe litzaque mendiac aspian ni betico on-
datzea. Gastigu mota guciac betoz, Jauna, ni-
gana, nic zu aserre icustea baño leuago. Eri-
tasun, eta gaitz modu mundu gucian izan di-
danac, eta munduaren caburaño izango dira-
nac betoz nere gañera ta nic zu aserre icusi
etzaitzadala. Demonioac asma alditzaquean tor-
mentu, eta pena guciac betoz, zu nere contra
aserre ez egoteagatic. Ay nere Jaincoa eta ne-
re pecatuaquin aserrerazo zaitudala! O secu-
lan eguin ezbanitu! O mundu guciaren aur-
rean negarrez eta deadarrez deseguin banedi!
O pecatuan lotan zauten cristavac: jaiqui las-
ter, jaiqui zaitzte. Noiz artean viotz orrea pi-
su, itsu, gogorra izango dezute?

O porc mundu gucia arritzeco diña dan dea-
dar bat eman lezaquean, eta San Juanen guisa
eson: laster, guizonac, Jaungoicoaren aserretic
igues laster. Nola igues etzoarte? Guizon aser-
ratu bategandic iguesca zoazte: ta Jaungoico
aserratua gandic ez? Orduan, bada, bere
aserre guztiaz Juez justuac Aingueruai esango
die. Nic seme au aci nuen eta gora jaso nuen
eta once gaizqui pagatu, eta despreciatu nau.
O Jauna! Cein arrazoi andia daucazun: edo-
laric uztazu negarrez urtutzen.

Aurrerago banua, eta aren beguiac su gar-
izogarriz beteac, ta aren hitzac ezpata zorrotz
alde gucietara erdiratzen dutenac dirudite. Ua

madaricatu ori, dio Satanasequin, ta bere lagunaquin: ua nigandic betico infernura Ay! Demonio, an diran guciac bereala eratsotzen didate iscambilla andiaz suz ta garrezco cateaquin lotu ta alde gucielatic nastutzen naut, eta beren erdian naramate. O cer viotzeco es-tura! Ay! Ay! Oteda bide edo erremedioric, ni etsai oyetatic libratzeco?

Al dedan becela belaunico jarri, eta Aingueru-eta santuetara biurtzen naiz: ta negarrez untutzen nere aingueru guardacoari, ta nere devocioco santuai deitzen diet: ea nere aingueru, ta santuae lagun zadazute: laster bitarteco irten zaitezte, bestela Demonioac banaramate: nigana laster, Jaungoicoagatic. Baña: orain ezda dembora, diote, ta nere Aingueruac esaten dit: ondo merecia daucazu castigu au, bada nere esanic eguin nai etzenduen. Zure lagun, zurequin beti nembillen: juicio, ta contu estu au aurrean nic zuri ipiñi ta zue neri casoric ez. Nic Jaunaren paquera convidatu, ta zue nai etzenduen: orra bada, secular izango ezdezu: alper da escatzea, peccatarien deseoc ezdira cumplituco. ¡O errespuestaren garratza!

SEIGARREN CONSIDERACIOA.

Estara onetan cer eguin aldezaquet? Ea Ama Virginiagana biurtu nai det. Jaincoaren Ama, Virgiana, Andrea: Misericordiazco Ama, ta

chitez piadosa, ta Ama guiez gozua. Bada teta peccatarien Ama: ona ni peccatari triste destinchadua: izan zaite nere Ama: zure misericordiaz usaezazu nizaz, ta etsai oyetatic libra nazazu. Baña ay! Orra non aditzen dedan misericordiaric ezdala neretzata amaren oficioeric eguingo ezduela. O nere zori gaiztooa! O nolaco Ama seculaco galdu dedan! Peccatuac eguitean, beste gaitzic ezbalitz ere, onelaco Ama gaitzoa haicic, au ezta asco peccatutic ignes eguitico? Ta Ama nereac uzten ta desamparatzen banau, nor nizaz oroitu, eta lastimatuco da?

Ay nere Jaincoa! Ta nic au mereci det, cenen aren amorioa Ama guieia baña andiagon izanic, demboraz ni aprobecatu ez naizan! O emen desventura onen gañean nere negar leguiquean. Ea, nere viotzeo barren barren die Jesucristo gure Jaunari deitu nai diot: Nere Redentore, eta Jauna, misericordia nizaz. Acorda zaite, ni etsai oyetatic libratzearren, zure odola, eta vicia eman cenduelat: orregatic bada Jauna, eta zure Astari diozon amorioatic piedadea nizaz. Baña esaten dit: orregatic beragatic, cenen ori gucia, eta demboran nic eman, eta baliatu nai etzènduen. Quen ortic, etzaitut ezagutzen. Nola bada, Jauna: otseguiten ez nizun: Jauna, eta nere Jaincoa? Confesatzen eta comulgatzen ez nintzan? Bai, baña ooz ori esatea: Jauna, Jauna, asco ezta. Hitz ederraz ni pagatzen ez naiz, expada viotze-

ticaco obraz, eta nere Aitaren vorondalea eraguiten dutenac. Confesio, eta comunioaz bear becela baliatu baciña, erremedioa cenduen.

Ay Jauna, arren misericordia nizaz. Esaten dit: misericordiaren atea zuretzat ichi zan. Orduan deabruac itsatsi, ta berena becela naramate. Damn gorri gaiztoan joango naiz, ta hitz samin ayetan pensatuco det: Ay! erremedioaren atea ichia dago neretzat: eta ori betico! Ta au Jesueristoren eguiac berac diola! Ah! Ceruac, ta lurra lenago faltatuco dute Jaun onen hitzac baño! O ichiera beticoa! O eternidadeco desdicha! Jesucristo len besoac zabalic ni artzeco cegoen, barcacioa niri aguindu cidan, eta bere odolaren costuan cerueo atea idiqui ciran. Ta ya secola guciraco neretzat ichia dago eta! Ta au iduripena ezdala ezpada eguia bera! Alitzic, eta moduric ezta, onezaz anima batec iduquico duen sentimentua adierazotzeco. Aurtera igaro baño len bada, zuri deadar eguin nai dizet.

Beguirra, nere anima, beguirra ondo desventura onen andia. Milla bider ta gueyagolan sententia au mereci izan dezun. Ea demboraz valia zaite. Beguirra desdicha orretan aurtera gueyago erori etzaitcen. Obrac dira amore, ez hitz onen calore. Obretara, bada, demborac dirauen artean: noiz artean datequean eztaquign: estimatu ta aprobecha gaitean. Gaurtic biarco eguiteco andi au uztea, ondo izango

da? Pear bada batean, venturaz dembora izango det, batean uztea ondo izango da? Orrelaco gauza orrela arto? Ez oriſſe. Eternidade gucia orrela? Ez oriſſe. Bereala esan eta eguiñ Bertatic asi gaitean: quen embarazo guciac: dana dala, quen: eta viciera berria, demboraz valiatu, nere vorondate galdua ucatu, eta desequin, eta nere Jaincoarena gucian eguin nai det. O Jauna, ala zuri nai daquizula! Betor zure gracia, eta eracutsi zadazu zure bidea, Amen.

INFERNUCO TORMEN-

TUEN GAÑEAN

LENDABICICO CONSIDERACIOA.

Juicioeo sententia aditu, ta erremedio gabe cere burua icustean, eta lasterca demonioac biribillan infernura zaramazquitela: Ay nere anima cer pena sentitu dezu? Eta are gueyago ayec icustean, algaraz triunfalarien guisa dijoacela, eta zuri burlaz diotela: Ea, onezaz nai deiguna eguin degu: guereaz irten guera: engañatu degu: Ah zori gaiztoea; secula gucie-

da? Pear bada batean, venturaz dembora izango det, batean uztea ondo izango da? Orrelaco gauza orrela arto? Ez orišše. Eternidade gucia orrela? Ez orišše. Bereala esan eta eguiñ Bertatic asi gaitean: quen embarazo guciac: dana dala, quen: eta viciera berria, demboraz valiatu, nere vorondate galdua ucatu, eta desequin, eta nere Jaincoarena gucian eguin nai det. O Jauna, ala zuri nai daquizula! Betor zure gracia, eta eracutsi zadazu zure bidea, Amen.

INFERNUCO TORMEN- TUEN GAÑEAN

LENDABICICO CONSIDERACIOA.

Juicioco sententia aditu, ta erremedio gabe cere burua icustean, eta lasterca demonioac biribillan infernura zaramazquitela: Ay nere anima cer pena sentitu dezu? Eta are gueyago ayec icustean, algaraz triunfalarien guisa dijoacela, eta zuri burlaz diotela: Ea, onezaz nai deiguna eguin degu: guereaz irten guera: engañatu degu: Ah zori gaiztocoa; secula gucie-

tan gure cabu izango aiz. Ta orrela nere beti-
co caltearen billa dabilizan etsayai sinistu
bear diet nic? Ni galdu, ta farra ta algara e-
guin nai dotenai orrela sinistu bear diet nic?
Oriezaz fiatu bear det? Bada, orra cer pagua
emango didaten. Ay nere Jaungoicoa; ceñ ló
pisuan egon naicen eta nagoen, onelaco, eta
onembeste etsairen artean.

Contu daguidan, bada, lasterca infernura
naramatela: ta ara allegatu baño len, beguiac
cerura jasotzen ditudala. Ay ene: cer galdu
dedan, eta cergatic! Ay anima, eta ceñ erraz
cerua alcanzatu eta Aingueruen lagun, eta
Jaungoicoaren alaba maite izan cindezquean,
ta orañ beguira nola, eta nora zoacen; onetan
ibai batera allegatcen cera: andie infernuco lei-
zondoa icusten da. Be artan beguiratuco det,
suz ta garrezco ibai andi que guciz izugarri
illun bat botatzen duena: an demonioa bera-
riazco erramienta arrigarriz, ni tormentatzeco
prestatua. Baita contu eguingo det, Purgato-
rioco suac ere, ta an anima santa asco, tor-
mentu icaragarrietan icusten nagoela. Ay ta
nore luque an zuen suerte ori! Liburu eta pa-
per gucietan letra diran baño urte milloi ascoz
gueyago or egon bear banuque ere.

Emen erreparatu nai det, ascoz ere guchiago
dala, Jaungoicoac escatzen didana. Cergatic,
bada, bide cri artuco ez det, eta penitencia e-
guingo, gorputza mortificatuaz, janean eda-

nean, itzeguitean, beguiratzean, eta orrelaco gaucetan? Demonioac gueyago largatzen ez ditate an; ez bada infernua dala nere betico toquia esanaz, botatzen naute an bera: eta errota arri hat cerutic ichasora indar guciaz botaco balitz becela, infernura tiratzen naute, diotela: jausida, jausida Babilonia andia, nere honra, sobervia, eraqueria, andi nai, estimacio erregalo eta gustoac bururic secular ezdute jasoco. Oyec dira aicezco torre nic nerequico eguia, edo jaso nituenac? Oyec nere trazac? Onetara dira nere anditasan ta erregaloac? Ta au icusi, ta beti era batera vicico naiz? Viciera obaa artuco ez det? Cer eguiten, edo ceren beguira nago? Au icusi ezquero, cer gaitz Jaunaren bidean izan diteque? Cerzaz queja naiteque? O nere Jaungoicoa! Cein ecereza naizan; bada au icusi, eta deseguiten ez naiz. Lagun zadazu Jauna.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Golpe batean bada, deabruac su ayetan ondaluco naute. An consideratuco det, nere gañean eun lanza gori dandela, ta bean ta alde gurcietan beste aimbete, eta ni gucien erdian. Suac berun, eta metal urtu guciac baño gueyago erretzen du: eta emengo suac pintatuac dira aren aldean; ta ala nere burua, beguiac, aoa, musuac, oñac, escuac eta gorputz gucia beguiratuco det, suteguilie goritu eta atera izen-

dedan burnia becela. Cer dolore, cer tormentu izango da? Ay! eta nore sufritu da? Esuan erortzen zadan gueldo, edo chingar bat egin sufritu det: sugar beticoa nola eramango det? Su, ahoa, suzco botoi, edo lancetada bat eman bear bazat, orren dildurra berac loa quentzen dit. Bada tormentu ayec nola aritzen ez naute?

Eguia esatera, tormentu ori AVE MARIA esan arte sufritu bear balitz, ez gueyago: ala ere munduco ondasun gucia gatic elitzaque inor izango tormentu orretan jarricolitzaqueanic. Nola ni orretara obligatu izan naiz, eta betico? Ta ez reinoa gatic, espada aurqueria gatic, eta doarie, eta eternidade guztiraco? Ay ta au jaquin, ta nola icaratzen ez naiz? Evangelico eguia au sinisten dedan becela, sinistu; eta gaitz orren andiac nola izutzen ez nau? Jaquin ori gucia mercei izan dedala, eta barcatu zadan jaquin ez, eta onen seguru, eta etorrico ezdala cierto barenego bezala? Ay eta oraindano co culpae barcatuac baneuzca ere, aurrera etorrico naizan ez jaquin! Ay bildurrarentristea!

Onequin batean pisa dezagun, illuntasun andi beti demonioac beguiz, eta alde guciatic icusi bear gogorra. O illuntasun beticoa! Baña ondo merceia, ceren begui orieci peccaturaco illumbea, Jaungoicoaren arguia baño mayago zuten. Cer? Bura gabeco lan desonesto, edo ero usai, Evangelioari baño lenago jrratu

hear diet nie; ere pasio edo griña gaiztoac one-
la itsutu nante? Nola itsu buru gabeai jarraitu
diet? Demonioen vistac cer tormentu icaraz
betea emango du? Batetic aiñ itsusiac berez di-
ralaco, ta bestetic eriotzaco gure etsai animac
tormentatzen dituztenac diralaco.

Ango deadar, ta garrasi triste andiaz beteac
belarriai cer tormentua emango diote? Ango
usai ustel quiratzesco ilgarriac: angu gusto sa-
miñ garratzac: ta angu oñace, ta gorputz gaiz-
toco tormentu eciñ esanalac? O nola gucia erre,
egosi, pregitu, eta dolorez errebentatzen egon-
go naizan! Beguira bada ondo, su eta tor-
mentu orietan nola egongo eiñan: ta queja ta
garrasi samiñaquin esango cenduen: Ay ene
bada! Erretzen, iltzen ler eguiten det! Ay!
ecin eraman det! Momentu bacoitza milloi bat
urte eguiten zait! Eternidade gucian nola era-
mango det au? Noiz acabatuco da au? Iñoiz ez.
Noiz aliviatuco da? Iñoiz ez. Noiz emendic ir-
tengo nsiz. Iñoiz ez.

Ay! Nore emendic ateraco nau? Iñore ez.
Erremedioric eztago? Ez. Nore consolatuco
nau? Iñore ez. Nor niaz lastimatuco da? Iñor
ez. Consueloric ez dala: erremedio eta esperan-
zatic ez dala? Ez. Eta emendic eue milla urtera?
Ez eta secula gucietan ere. Cer eguingo det ba-
da? Erre, eta quiscaldu, arrabiatu, ta ill nai, ta
ecin ill. Cer da au? Norgana biurtuco naic? Ezta-
go norgana. Ez ceruan, ta ez infernuan ondo nai

dizuníc ondo icusi nai zaituanic ezdago, eta seculan ezda izango. ; O pena eta pena gucién azcarria!

Ta igaroco onen, edo guero uste diranen memoriae alivioa ematen bada infernuan orrec ere lecuric eztu, Aurrera oberic ez izango ta ez usteco da: ta lengo onaz acordatzeac tormentua gueitu, eta andituco du: ta orrela memoriae bere pena izango du, ceren atseguin eman dezaquean gauzaric gogoratuco elzayon. Vorondatea beti deseinguo da ceren gustoco gauzaric beñere eguingo ezduen ta beñere nai ezduena beti izango duen. Entendimentuac here pena du, beti bere desdicha onetan pensatzen egon bearra, beti orren gañean, eta orren azpian egon bearra: campotic eta barrendic beti tormentoz itoric. Onez guciac gañera concienciaren ar gose viotzeco ura

O! eta au gucia icusi ta nola condenatuac jayo ciran eguna, jan zuten oguia eta eguin zuten gucia madaricatuco duten! Cer arrabia beren contra eduquico duten! Eriotza deseatuco dute, baña etzaye emango. Guciac gorrote vician egongo dira, alcarrequin ta bacoitza bere buruarequin, ta albaloue alcar ito ta bocadua jango luquee, ta ori dicha anditzat artuco luquee. Ay Jauna au cerda? Gaitzic andientzat emen daucaguna, ceña dan eriotza, ta icaratzen duen illbearra, infernuan deseaten da, ta gauza anditzat artuco fitza-

que? Ta pecatu bategatia cristava orretara obligatzen da? Ta orregatia ere charro bat ur edatea baño errazago pecatzen du? Ay, Jauna, itza falta zait, burua falta zait desdicha au, bear becela pisatzeco!

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Cer ustedezu, nere anima? Infernuco tormentu beticoac cer diran sobre icusi, eta pisatu dituzula deritzazu? Bada jaquizu, esan dan gucia ayen aldean, ecerez dala. Ta ala, tormentu orieo cer diran, eguiaz, eta barrendic zue ecin ezagutuarren, cerbait obeto ezagutzeco lengo lecu illun artara biur zaite, eta an cere buruari beguira zayozu pena icaragari ayetan, batere consuelo, erremedio gabe, eta eternidade guciraco. Eta contu eguizu, noia bereala, eternidadea cer dan, pensatzen asico ceran: eta esango dezu: Ay! eta tormentu oyec, ecin gueyago ala, onen pisuac dirala, beti iraun bear dute, eta beñere acabatu bear ezdute? Ez ta inoiz ere. Ichasoan ur tanta diran adiña urte igarota ere emen egon bear det? Bai. Aimbete milla urte noiz igaroco dira? Bada urte orieo guciac igaro, ta nere tormentuac, orduanche asitzen balira becela, izango dira, ta esperanza gabe, eta belico. Bai.

Ta eun milloj urtetie urtera, ichasotie ur tanta bat ateraco balitz, eta dana ichaso gucia

orrela agortu bear balitz: eta ori ez beiu baccarie, ezpada ascotan, eta aimeste bider, nola aire gucian lanso, edo atomo diran: alere milloi orieac acabaturo dira. Ta infernuu acabaturo da? Ez. Orduanche asitzen balitz beceia izango da. Milla bider, eta milloi asco bider conta ori eguin bedi, eta oro bat izango da? Bai. Ta orregatic ere infernuo tormentuac, eta eternidadea bere asieran, here artan egongo da? Bai. Ta esan eta pensa alditequean dembora ori gucia, eta are gueyago bear balitz, ichasotic ur tanta bat ateratzeco, eta ur gucia orrela agortu bear balitz, eta au beran ascotan, orobat litzaque? Orobat. Conta eguin al guciae eguin eta ere? Bai.

Cer eguingo det bada? Ecer ez: cer eguin eztago. Erremedio eta esperanzatic eztago? Infernu onetan beti? Tormentu oyetan beti? Eternidade gucian? Fiñ gabe, fiñ gabe, fiñ gabe? Beti emen erretzen, eta illgabe beti illtzen? Acabatu gabe beti acabatzen? Eternidade Gucian? O! ; O cein laburra zan vicio, eta eternidadea cein luca! Jayo, ta ill gucia bat esan citequean. O munduco gauzac nola aice pisca bat eta vanidadea ciran! Eta ni aih eroa, non eta jaquinie infernuo tormentu oyetara anima cecartela, orregatic munduco atseguin laburren ondoren choratu eta nembillen? Eta orregatic, nondie honra, eta hacienda gueyago, birivillaturo nuen? Ango soberviac, ja-

quin nayac, ondasunac, eta atseguin loyac cer servitu didate? Lecu desdichazco onetan sartzeco, ez bestetaco. Araguiaren frutuac oyec dira. Munduaren sariac oriee: eta deabruaren pagua eroentzat au da.

Ay! Erregalo, eta gustoai batec ematea au da! Ay! eta cein laburra contentua, eta cein lucea tormentua! Au icusi eta nor beregan sartzen edo biurtzen ezta? Nore emengo gusto laburrac gatic, betico galdu naico du? Ta cer eguin bear ezta batec, eternidadeco pena oyetatic igues eguiteagatic? Are gueyago daquiela, milla bider bere aibeste pecatugatic ori mereci zuela Atgatic Santuen penitencia, nequeac, aleguiñac aiñ audiac cirala, icaratu bear ez naute: ceren oriee etziran ecer infernuaren aldean, eta guchi gucia, gaitz onetatic escapatzearren Jaincoac arguia emancien, eternidadea cer dan igusteco. O nere Jauna! Ori icusi, eta ondo ezagutzeco indazu gracia, eta seguru nere viciera ohea izango da.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Obeto eguia au aditzeco, contru eguin nai det, esan diran urte oriee igaro dirala. Ay eta tormentuz, eta penaz cer ase, edo aspertua egongo naizan! Berriro beguiratu nai det igaro

dana, eta etorquizuna, eta cein erremedio eta esperanza gabe nagoen. Onetatic cein erraz libra nindequean, eta nola nai eznuen badaquit. Ay au gucia nere culpaz daramat nic? Esan cidaten, eta casorie eguin eznuen! Ay cembait conseju on, eta ejemplo oba, cembait Jaincoaren mandatu, inspiracio, ta bildur santu bafa bestearen gañcan neri etorri, ta gucia largatzen nuen! Ay ta cergatic? Aurqueria, ta ceerez bategatic. Ta eguia da au? Nic dedala culpa! Ondo negoela pena oyetara sugetatu naitzala? Jaincoac deitu, ta ni gortu! O nere itsua, ta zorca!

Jaincoaren deya inoiz enzuten banuen, larga gueroco? Ay ori eguin det! Ori nic eguin det nere Jaincoarequin? Ay orain arrac jaten ta penaz deseguiten nola egon bear dedan! Ta ar bat beñere ilco eztana: eta ay bat beñere isilduco eztana! Ay ene dicha gabea! Nola arrazoi izango da Jaincoaren ispiracioai eranzutea? Oraindaño becela gortu, eta sortutzea ondo izango da? Biar, ta gueroco beti utziaz? Ay nere Jaun amorosoa! Ez arren, Jauna: orrelacoric eguin ezdezala! Bereala, orain, puntu onetan asi nai det. Ea Jauna, hitz eguizu, enzungo zaitut. Zuc aguindu, zuc zucendu, ta nic jarraitu. Zuc esan, ta nic eguin. Eternidadeco desventura onetatic libratzeagatic, poctic, Jauna, joango naiz, zuc nai dezun bidetic.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

Eguia esatera, nere anima contatu ditugun penac oÿec andiac dira. Jaquizu, bada, oraindic, guciac baño andiago bat, eta gucién azcarria falta dala eta ori da calteric audiena. Pena au da, Jaincoa betico galtzea, ta aren arpeguiric beñere secular ez icusi bearra. Ay nola zu aiñ urruti zauden, Jaungoicoa cer gauza dan jaquiteagatic, ala aiñ urruti zaude ori galtzea, cer pena dan jaquiteatic! Baña jaquizu, gucién artean andiena dala. Jaungoicoa galzea, zuretzat ou gucia galtzea da. O ceñ on andia galdu dezun ta betico, ta honra eta atseguin ecerez batzuegatic! Baña nola aiñ ezjaquina, ta itsua zauden, pena au berez cer dan jaquiteco, larga dezagun, hitz batean esanaz beste tormentuac infernuan ain andiac badira, au gucién gañean, eta guciac baño guebago, eta andiago dala.

SEIGARREN CONSIDERACIOA.

Oraiñ beguira ondo, aimbeste infernuan paderitzen daudela, eta aimbeste urte igaro, eta batere atsedén edo alivioric gabe: penac beti batean, beti beren artan, eta eternidade gucian orrela egon bear dutela jaquin, eta orregatic ere, an daudenen animoac setaz gogor-

turic, ta beren gaitzean arrituric egongo dira, ortic atera nai gabe. Onelaco desdicharic izan diteque? Bada ala da; ta ala izango da, ta oneraco vorondateric ez dute seculan izango. O Jaun guztiz ona! Zuri esquerrac fin gabe, cesen nere oneraco an nic ondo pensateco lecua ematen didazun.

Demagun bada, infernuco carcela illun artan, misericordia edo barcacioco pregoi andibat eguiten dala, non esaten zayen guciai: Ea cer eguingo dezute, ta libratuco cerate? Ea cer vicimodu artuco dezute? Bada, mundura batzuec biurtu bear dute, eta penitencia eguiteco berrogei urte emango zaizte. Jesus milla bider! Cer esan, ta cer eguingo loque? Ta zuc cer esan, ta cer eguingo cenduque? O Jaun piadosoa! Ni Jauna, ni orietatic bat izan nadilla! Ni emendic irten nadilla. Nic Jauna, segurü, eta arrastaca bear balitz ere servituco zaitut. Nere dicha ta zure servitzea, guciz andia. Orduan Jauna, betoz nai badute nere gañera, diran neque eta gaitz mota guciac: betoz deshonra, pobreza, eta pensa alditzequean beste des licha guciac.

Orrez gañera, nic pocic eguingo det aguinu al ditequean penitenciaric gogorrena: eta izango naiz munduco humillena, ta gucien azpicoa. Orain bada, anima, ezazu: Eternidadeco desdicha ori, ta ascotan, mereci izan ezdezu? Bai, Jaungoieoac echeden, libratu, eta dembora

au eman dizu. Atoz ona, bada: eta orduan seguru eguingo cenduquean eguiazco penitencia, eta viciera berria, cergatic orain eguingo ezdezu? Orduan gogotic artu, ta baliatuco ciñaquean becela, cergatic orain gogotic artu, eta baliatzen etzera? Orduan zure vicitza concertatu, eta zure pensamentu, hitz, ta obrac ondo beguiratuco cindozquean becela, cergatic orain concertatzen, ta beguiratzen ez dezu? Orduan gucien azpian egotera, eta neque, dolore, gaitz, eta desonrac eramatera animatuco ciñan becela, cergatic guztira orain animatzen etzera?

Ea bada, anima tristea! Zugana biur zaite, beguiac arguitu, eta gogotic eguizu. Asi bereala, bertatic asi. Ay nere Jaungoico maitea! Onelaco mesedea zue neri eguin, eta esquer beltzecoa beti izango naiz? Asitzeco gogotic, neretzat erremedioric ezdala, eta ori ezagutu, eta Jaungoicoari esquerrac obraquin eman bearrean, pecatua pecatuaren gañean eguin, ofenditu, eta gueyago aserrezotzen dedala! Ceren beguira zaude, anima itsua? Erremedio gabeco sententia zure contra eman artean zaude? Orain guchi bat padecitzea, guero belico baño obe ezta? Nola cera orren gogorra? Onelaco golpeac, eta onelaco beneficioac biguntzen etzaituzte? Jauna, bitartean zu sartzen ezbaera, consideracio guciaquin ere nic ecer balio ezdet. Burnizco viotz au quendu, ta arren araguzco bat indazu. Illa dagoena zue pistu-

tzen ezbadazu, nola jaiquicoda? Ea, Jauna: Lazarori becela deadar andi bat eguidazu: Ea anima, zure pecatuen eriotzatic irten zaite. Illen artetic atera nazazu. Desdicha oyetic atera nazazu. Ah, Jauna, sortua nago, eta illa becela: piztu eta viciera berrira alda nazazu: zure escuan dago nere vicia, eta on gucia.

ZAZPIGARREN CONSIDERACIOA.

Eternidade desdichazco ori icusi, ta orretan ez erortzeagatic cer eguin bear det dic? Gaitz aiñ andia da, non guizon batec bacarric condenatu bear balu ere, bildurrez icara egotea arrazoi litzaque, eta miseria orretan ez etorceagatic azqueneco aleguiña eguitea. Cer izango da bada, ez bat bacarric, ez bada aimbeste milloi condenatzen dirala? Condenatcen diranae, salvatzen diranae baño gneyago dirala? Jesucristoc esan zuen: Vicitzara, edo cerura daraman videae estua, eta ango atea chit ichia dala, eta guchie arquiteen dutela. O hitz icaragarria! Sentencia onec nor icaratzen eztu? Esan zuen Cristoc herriz: eriotzara, edo infernura daraman bidea zabala, eta ango atea andia zala, eta asco bide onetic dijoacela, eta ate onetic sartzen dirala.

Contuetara oraiñ: nondic nabil ni: vide estu, edo lasayetic: ate zabal, edo estutic? Egua esatera, lasai ta zabaletic. Cer izango

da bada nizaz? | O infernuco tormentuetan ez erortzearren, estutzea, ta bide estutic ibiltzea, cembait obeto dagoquit! Ea, ez asco, edo guciense becela, ezbada guchiac, eta contatuac becela, vici bear det. Salvatu nai det? Bada erremedio gabe, eta gogotic au artu bear det. Ay! Millatatic bat, eta ez gueyago condenatu bear balitz ere, norc icara andia iduquico ez luque? Ay ni ote naiz ori? Orren suerte tristecoa? Nic ez det nai esan, salvatzen diranac baño, condenatzen diranac cembatez gueyago diran. Baña ay! Señale eta ejemplo tristeac diral!

San Bernardoren vicitzan contatzen da, Santua illtzen demboran beste oguei eta amar milla iltzirala, eta host anima salvatu cirala. San Franciscoren historian contatzen da, Jaungoicoaren Misionero Bertoldo, vicio baten contra predicatzen cegoela, emacume vicio artiaz galduric cegoen bat, bertau illic gueratu sala: guciac aren anima gatic oracio eguin zuten: eta piztu eta beregan biurtu, eta esan zuen: iruroguei milla arequin batean ill cirala, eta lau, edo host anima salvatu cirala: eta esan oi da, iru Purgatoriora, eta bat joan zala Cerrura. Espiritu Santuac dionac, jaquiñez: edo necioen numeroa infinito dala, neri icara ematen dit: ta orobat Jesucristoren esanac salva-cioco videa guchiac arquitzen dutela. Ta emendic cer atera bear det? Cer? Vicimodu, edo estadia artu ezbadet, bereala Jaunaren gracia-

requin, nere salvacioraco bearren dedan videda ciñez artu. Eta estadua arturie banago nere orri jarraitu, eta batera, eta bestera ibilli gabe, lan oni gogotic equin, egunero obeto vicitzeko.

ZORTZIGARREN CONSIDERACIOA.

Estacio bat, nere anima, emen daguigon, Infernucan animen lecu, egoera eta estacioa icusi dezu. Zue ori bera erremedio eta esperanza gabe mereci izan dezu. Baña Jesus maiteac aimbeste nai izan dizu, non, zu libratzeagatic, bere odola, ta vicia gurutzean eman zuen. O Jesus, nere Jaungoico, gucia ontasunex betea! Misericordia paregabe au zor dizut? Bai, Ta nola pagatu dizut uic? Ay nere itsu, esquer beltzaren jabea! Zure contra biartu, eta zure ofensac laicie eguin ezdet! Orrez guztiaz ere aimbeste urtean echeden, eta besoac zabalic deitzen dit. Icusi, eta sufritu nau. Eta orregatic ere ni beticoa: eta Jaun au nere billa! Au cer da? Onela beti izango naiz, Jauna? Ez, ez, nere Jaungoico laztana: ez gueyago peccaturie, ez zure ofensarie. O! eta nore, zure justu guciac becela, zu amatu sintzaquean.

Ea anima, soseguz estacio onetan gauden, eta igo zaitte zure gañera. Zure aleguin gucien gañera, eta are gorago igo zaitte, eta obrazecin dezuna, edolarie vorondateaz eguizu. Ea

deseo vici craguille bat, neurri gabe zure Jaungoicoa amatzeko, arrezazu. Ah! cer itsutazuna Jauna, zu ez amatzea? Ea anima nereagueyago, eta gueyago ama ezazu; ez guchiaz contentatu, ez necatu, ez aspertu. Ea zure violz ori zabaldu, eta amatu: gueyago ere lasaitu, eta Jaincoo ama ezazu, Ay, nere Jauna! Guchi da, ecer ezda nere aleguin gucia. Santu, eta aingueru guciac atozte nere faltac betetcera. Virgiña nere Amandre, Jaincoaren ama maiten: zuc badaquizula hera amaten. Ama ezazu ordu onean. Zuc cerorrec Jauna, nere deseoa ondoena cumplitzen dezu. Ama zaitte bada, eta goza zaitte: eta ni zure amorio orretan gozatzen naiz.

BEDERATZIGARREN CONSIDERACIOA.

Biaritu nai det berriz, nere pecatuaquin irabaci nuen estadura. Infernu ori nic ondo mereci nuen. Beste neque, gaitz, desonra, pena, eta miseriaz nola queja naiteque? Labe gori batean egotea mereci banu, eta cilicio bat ecartzean, tormentu ori trucatueo balidate, favore andia ez litzaque izango? Bada munduan izan alditequean gaitz, desonra, tormentu, ta nequeac nic infernuan mereci ta neuean lecu, ta estaduaren aldean cer dira? Eguiaz ecerez. Orrela Jaincoac oi batean ni egotea nai badu ez det cer quejatu. Pobrezaz, dolorez, eta

lepraz beteā icusten banaiz ere, ez del cer quejatu. Guaiac banatu, zatitu, ta oñpean banarabilte ere, ez del cer quejatu: bada nic mereci baño mesede andiago eguiten dirate. ¡ O ceñ esquer andiac favore onegatic Jaincoari zor diozcan ! ¿ Cer nic infernuan mereci nuen ?

Au icusi, ondo pisatu, eta nor erregaloen faltaz, edo janari gaizqui guisatuaz: nor pobre, eta bearrāz izanaiz, nor egun bateco osasunic ez izan naiz, nor desonra, eta beste onelacoaz queja diteque ? Ez Jauna, ez: ona prest nago: prest guciraco nere viotza. Nequeac, doloreac, desourac, eta afrentac betoz, eta zure ofensa gabe betoz. Baña, zu gabe Jauna, ni ecer ez naiz, lagun zadazu. Nic esan baj, eta eguin ez: hitzetan bat: eta obretan bestea naiz. Milla, eta gueyago esquer ematen dizquitzut Jauna, ceren iaferaura bota ez nazun, beneficio soberano, edo gucien gañeco au beti nere viotzean josirie eduquico det: eta nere vici guztia, zue laguntzen didazula, zu alabatzen, amaten, eta servitzen izango da.

AMARGARREN CONSIDERACIOA.

Lurraren gañean vicidan edoceñ peccataric aimbeste, nere Jaungoicoa zor badizu, cer zorco dizu, infernua mereci zuela, zue zure echera ecarri, eta zure adisquideen artean artu dezun peccatari batec ? Nic betico trizteza infer-

nuan mereci nuen, eta zue onembeste alegria eman didazu! Erremedio, eta esperanza gabe an egotea mereci nuen, eta zue ceruaren aimbeste esperanza, eta prenda eman dizquidatzu? Nic tormentuetan erretcen egotea mereci nuen, eta zue aimbeste consuelo viotzean ematen didazu? Nic deabruen esclavo betico izatea mereci nuen, eta zue zure umen artean artzen nazu? Nic demonioen janari saminae mereci nituen, eta zue zure mayean artu, eta Aingueruen oguia ematen didazu? ; O ceruco viciaren oguia, ta zu ceran guztia, ematen didazu, nere Jaun aundia! ; O nic mereci ez becela zue eguin dezu! Bere burua, bere magestade dan gucia ematen didanae, cer emango ez dit.

; O nere Jauna; eta misericordia onen andiagatic cer emango dizut nie! O cein berae, eta cein gozoa ceran! O cein gauza andiae nerequin eguin dituzun! Milla esquer, Jauna eta milla milloi bider esquer andiae zuri. O Jaun poderoso, eta Aita guciz ona! O nola nere traicio, eta deslealtasonaz azta ceran! Ni seme galdua, eta Aita ona besoac zabaldu, ta nere laztan ematera; soñeco berri ederraz janci, eta semetzat artzera! O arzai ona! zure ardi galdu au infernuco otsoac haceramaten, eta zu ondoren, eta billa joan eta zure dei, edo chistu gozoac otsoen artetic atera, eta zure sorbaldan artu cenduen. ; Ah Jauna! Eguiaz zure costura, infernatic libratzeco, zu-

re soñean salto au nie eman nuen! Ta ardi
 chatar au zure gañean artu ta zure larre
 gozoetara ecarri, eta betico cernetara erama-
 teco naucozu! O Aitaric, eta arzairic onena!
 Aingueruac secula gucietan alaba zaitzate.

AZQUEN JUICIOAREN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

Araco mundua acabatzeco zorian dagoen ar-
 tean, cer igaroco dan, eta cer gauzac icusico
 diran norc esango du? Ay nere Jaungoicoa!
 Zue bacarric daquizu bestec ez, noiz, eta no-
 la ori izango dan! Mundu galdu bearrari be-
 guira diozagun alde guztitic gose, eta izur-
 riakin, guerra, eta eriotzakin lurricara, eta
 ujoiaquin estuan eta etsiric. Baña acaballaco
 doloreen asierac dira oyec. Gueroenean, be-
 guira aice bumbada izugarrien artean Jaungoi-
 coaren aserrezco su vici illun batec diran gui-
 zon, abere, eta beste gauza guztiac erre, eta
 auts beltz biurtzen ditu.

Contu eguizu orain, munduaren aldarte triste
 onetan zu bacarric guelditu cerala viciric; ta